

ಪ್ರಕಾಶ

ಸಂಪುಟ ೬
ಮೇ ೧೯೮೯
ಸಂಚಿಕೆ ೬

ತೀನಗಯ ಕಾರಣ

- ☐ ಆನಂದ್
- ☐ ಡಾ|| ಎಚ್.ಕೆ. ರಂಗನಾಥ್
- ☐ ಅ.ರಾ.ಸೇ.
- ☐ ಆಶೋಕ್
- ☐ ಶಿವ
- ☐ ರೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ
- ☐ ಕೇಫ
- ☐ ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್
- ☐ ಗುಂಡೂ ರಾ. ನಾ.

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ

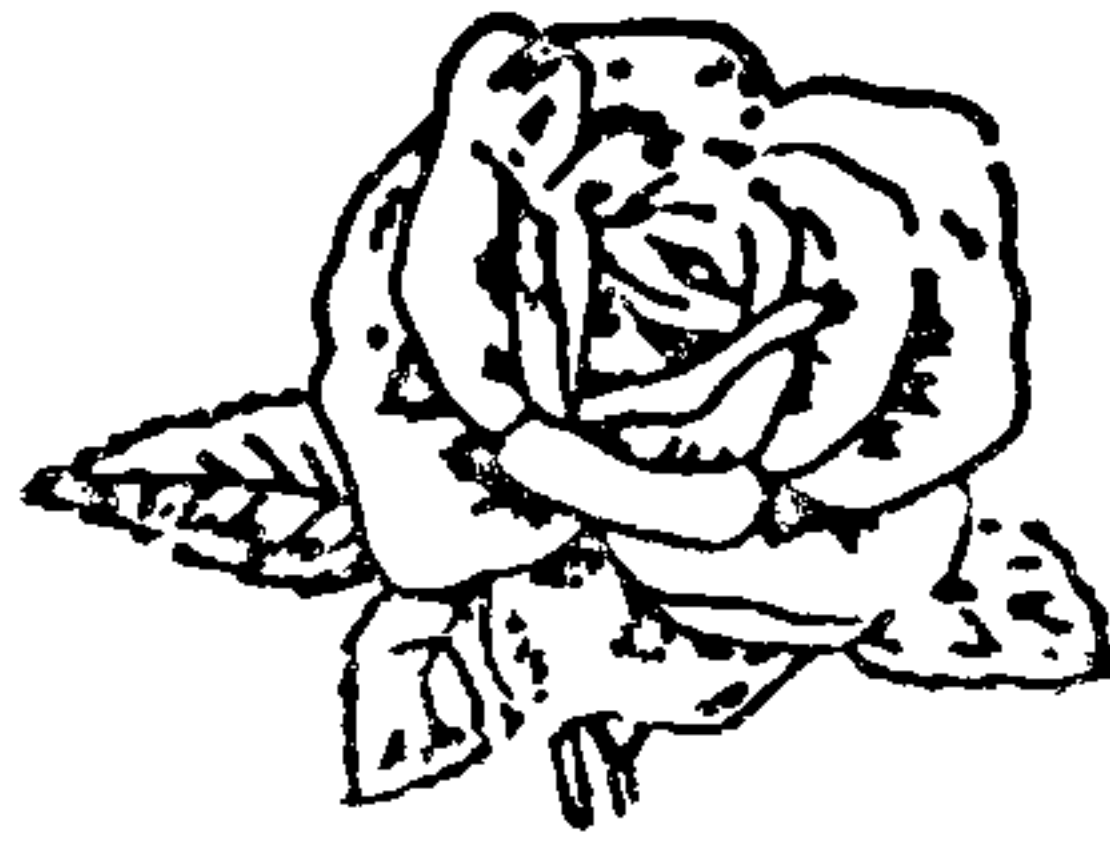
ಮಾಸ್ಟರ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ಲೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058

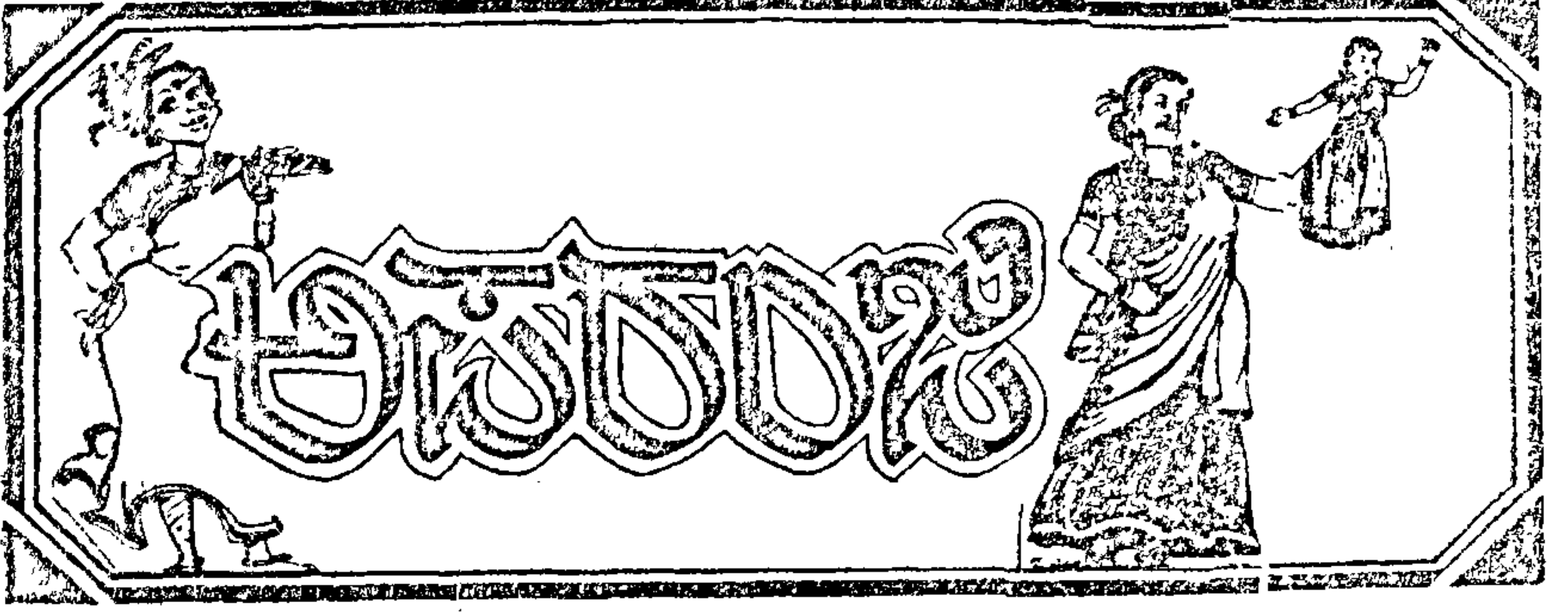
ದೂರವಾಣಿ : 385902 ತಂತಿ : 'ಮಾಸ್ಟರ್‌ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಕ್ಸ್ 845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
"ನಾಕ್ವೀಡ್" ಕಳೆ ನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :—

ಎನ್. ಎಸ್. ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬರ್ಬ್,
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022

(ತಿಳಿಸಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೬

ಮೇ ೧೯೮೯

ಸಂಚಿಕೆ ೮

ಚಂದಾ ವಿವರ :

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ :

ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ : 15 ರೂ.

ಅಜೀವ ಚಂದಾ : 150 ರೂ.

ಪೋಷಕರು : 500 ರೂ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :

ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ

ವಿಳಾಸ :

ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ

119 [ಹಳೆಯ 36]

6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು 560003

ಸಂಪಾದಕ :

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಮಾನವರಂತೇ ಯೋಚಿಸಬಲ್ಲದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ.. ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬನು

“ನೀನು ಮಾನವರಂತೆ ಯೋಚಿಸಬಲ್ಲೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರರಾವೆ ಏನು ?” ಎಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನೇ ಕೇಳಿದನಂತೆ,

ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಿರತ ಚಟುವಡಿಕೆಯ ನಂತರ, ಕಂಪ್ಯೂಟರು ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿತಂತೆ :

“ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ, ನನಗೊಂದು ಕಥೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.....”

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಅನಂದ್	4
ನಾಗಮಂಡಲ	ಡಾ ಎಚ್.ಕೆ. ರಂಗನಾಥ್	6
ವಿಜ್ಞಾನವೂ, ಬದನೆಕಾಯಿ ತುಂಬೂ ಅ.ರಾ.ಸೇ.		9
ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸ್ವಾರಸ್ಯ	ಅಶೋಕ್	12
ಊಟ ಬಲ್ಲವನಿಗೆ ರೋಗವಿಲ್ಲ	ಶಿವು	16
ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪತ್ರಗಳು	ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ	22
ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಬಡಗ	ಕೇಥ	25
ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿದ ಮೇಕೆ	ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್	30
ನನ್ನ ಜೀವನ ದರ್ಶನ	ಗುಂಡೂ ರಾ.ನಾ	34

ಅ ಪ ರಂ ಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೬

ಮೇ ೧೯೮೯

ಸಂಚಿಕೆ ೮

ಆತ್ಮನು ಒಳಗಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಗಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಜ್ಞಾನ ಘನನೇ.

— ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೆ

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಾದಾಗ ಮತ್ತೊಂದರ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಆತ್ಮನೇ ಎಂಬ ಅರಿವಾದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದ ವ್ಯವಹಾರದಂತಿರುವ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವಾಗುವುದಂತೆ.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ! ಅಧಿಕಾರವು ಒಮ್ಮೆ ದೊರೆಯಿತೆಂದರೆ ಇದು ತನ್ನದು, ಇದು ದೇಶದ್ದು ; ಇದು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಇದು ಮಾಡಬಾರದ್ದು ; ಇದು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ (ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಾದ್ದರಿಂದ) ಇದು ದುಷ್ಟಾಚಾರ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಎಂಬ ಯಾವ ಅರಿವೂ ಉಳಿಯದೆ ತಾನೇ ಜನತೆ, ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸರಿ, ವಿರೋಧಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು ದುರುದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾದ ದುರಪವಾದ; ಸಜ್ಜನರ ತೇಜೋವಧೆ; ರಾಜಕೀಯ ಕುತಂತ್ರ ಎಂಬ ಬಲವಾದ ಸಂಚಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರ ತಪ್ಪಿದರೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಹೋಗುವುದಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಕಳವಳ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಮೆಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡೆಸ್ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ, ಜನ ತಳಮಳಗೊಂಡಿರುವುದು ಏಕೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಮ್ಮ ವಿವರಣೆಯು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಟರ್‌ಗೇಟ್ ರಾಜೀನಾಮೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾರತವು, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ವೆಸೆಯಿಂದ ಜಗದ್ಗುರು ಹಾಗೂ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಗತಿ ತರಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ಜಗದ್ಗುರು. ಜೈಹಿಂದ್ !

ಅಸರಂಜಿ ಕಿಡಿ

— ಅನಂದ್

ಧಾವನ್ ಅವರ ಪ್ರಕರಣದಿಂದ ಧಾವಂತ ಆಗೋದರಲ್ಲಿದೆ !

* * * *

ಟೈಂಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಬಿಡುಗಡೆ ಆದ ಹಾಗೇ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಯಾಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ?

* * * *

ಕಟ್ಟಡವ ಎತ್ತರ ಇಳಿಸಲು ನಗರಪಾಲಿಕೆಯ ನೋಟೀಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ರದ್ದು.

— ಸುದ್ದಿ

ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ಅಂತ ಯಾಕೆ ಹೆಸರು ಅಂತ ಈಗರ್ಥವಾಯಿತು !

* * * *

ಬಿ.ಡಿ.ಎ. ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಏಕ ಗವಾಕ್ಷಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

— ಪತ್ರಿಕೆ

ಟೀಬಲ್ ಕೆಳಗಿನ ಪಿರಾಟಿ ಈ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಹೋಗಲಿ !

* * * *

ಸಚಿವರ ಸಂಬಂಧಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ 'ನಕಲಿ ಸಂಬಂಧಿ'ಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

— ಸುದ್ದಿ

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಚಿವರ ಸಂಬಂಧಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋದೇ ಅಪಾಯ !

* * * *

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಗಾಡೆ :

‘ಪಮೆಲ್ಲಾ ಸಂಗಡಿಗ’ ಅಂದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ !

* * * *

ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇ ಪೂರ್ಣ ರಕ್ಕರ್ ಪರದಿ.

— ಬಲಿರಾಂ ಜಾಕಡ್

ವಿಚಾರಣಾ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಂಡಿಸಿಲ್ಲ.

— ರಾಜೀವ್

ಸರಿ, ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಬಲಿರಾಮನ ತಮ್ಮನನ್ನ ಕರೆದರಾಯಿತು !

* * * *

ಚಿತ್ರ ನಟನೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ.

— ಎನ್.ಟಿ.ಆರ್.

ಅದಲ್ಲ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಭಯ ; ಆಡಳಿತದಿಂದ..... ?

○ ○ ○ ○

ಬಾರೋ ಬಾರೋ ಮಳೆರಾಯ. ಭಾರತ ದೇಶದಿ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ
ಅಂತ ವೆಂಗ್‌ಸರ್ಕಾರ್ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಂತೆ !

“ ನಾಗಮಂಡಲ ”

— ಎಚ್. ಎಚ್. ಕೆ. ರಂಗನಾಥ್

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ವರುಷವಂತೂ ಬೆಂದು ಹೋಗುವವಂತಹ ಸೆಕೆ ಪ್ರತಿ ವರುಷವೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುವ ಮಾತೇ ಇದು. ಆದರೆ ಈ ವರುಷದ ಕತೆ ಬೇರೆಯೇ. ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಓಡಿಯೊಡವೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗಲೂ ತಣ್ಣೀರು ಕುಡಿದರೆ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಆವಿ ಹೊರಡುವಂತಹ ಸೆಕೆ, ಸುಡು ಬೇಗೆ !

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಏಪ್ರಿಲ್ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲು ತಂಗಿದ ಮೇಲೆ, ಚಿತ್ರ ಕಲಾಪರಿಷತ್ತಿನ ಒಳಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಗನಕ್ಕಿದ್ದು ನಿಂತ ಮರಗಳ ಹರಹು ನೆರಳ ತಂಪಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಹಾಸಿದ ಮೆತ್ತೆಗಳು ; ಮೇಲೆ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿದ ಬಿಳಿಯ ಹಾಸು; ಮೆತ್ತೆಗೊಂದು ದಿಂಬು, ಕಾಲು ಮಾಡಿಸಿ ಒರಗಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ; ಹರಡಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ನಿಡಿದಾಗಿ ಕಾಲುನೀಡಿ, ದಿಂಬಿನ ಮೇಲೆ ಬದಲೆಗೆ ಕೈ ಆನಿಸಿ ಕಾವೇರಿರಂಗನಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಬಹುದು. ಕತ್ತಲೆ ಇಳಿದಂತೆ ತಂಗಾಳಿಯ ಬೀಸು ಅಪ್ಪಾಯಮಾನ. ಸಲ್ಲ ನಲ್ಲೆಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಸಂಚಾರ. ಕೈ-ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ಆಶುರ-ಕಾಶುರ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಂದು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಕ್ಕದಂಥ ಈ atmosphere ಸಲುವಾಗಿಯೆ ಕಾಸುತೆತ್ತ ಬಂದಾರು ಜನ. ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಂದಿನ ಆ ಆವಾರ ಬಲು seductive ಕಲಾರಂಗ, ರಂಗವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆಯೂ -ಕೆಳಗೂ !

ಹೀಗೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾಗಿ ಬಂದವರನ್ನೂ ರಂಜಿಸುವ ಹಟತೊಟ್ಟ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಕಾಲು ಕಿಲೋ ಮೀಟರು ಉದ್ದ ಬಾಗಿದ ಬಿಲ್ಲುರಂಗದಲ್ಲಿ - ‘ನಾಗಮಂಡಲ’. ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡ್ ರಚಿಸಿದ ಜಾನಪದ ನಾಟಕ. ‘ಸಹಜಕ್ಕಿಂತ ಸಹಜ’ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಕೃತಕವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಳುಬಿದ್ದ ರೇಗುಲದ ಪಾಪಟಿಗೆ,

ಜಾವದಿಕಟ್ಟೆ, ಶ್ರೀಮಂತಗೃಹದ ಒಳಗು - ಈ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಗೊಳ್ಳುವ 'ಅದ್ಭುತರಮ್ಯ' ನಾಟಕ. ಈ ಹಳತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕ ಶಂಕರನಾಗರ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಯುಕ್ತ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ದುಡಿತ.

'ಫುಲ್' ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ 'ಹಯವದನ'ದಲ್ಲಿನ ಮೋಡಿ ಮಾತುಗಾರಿಕೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ 'ನಾಗಮಂಡಲ' ಸಪ್ಪೆ. ಆದರೆ ಏತಕ್ಕೆಂದು ಹೋಲಿಸಬೇಕು ? ಅದು ಅದೇ — ಇದು ಇದೇ ಏನೆಂದರೂ ಈ ಕೃತಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ವ್ಯಭವೀಕರಿಸಿದ್ದು ಪ್ರದರ್ಶನ ತಂತ್ರ. ಅದೊಂದು ಮೋಹಿನಿ ಮಂತ್ರವೇ ಆಗಿ, ಒಲ್ಲದವರನ್ನೂ ಒಲಿಸಿ, ನಂಬಿಸಿ, ರಸಿಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ನೂರು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಅಲುಗಾಡದಂತೆ ಕೈಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಕೂಡಿಸಿತು.

ನಾಟಕದ ಕತೆಯೇ ? ನಮ್ಮ ಅಡುಗೂಲಜ್ಜೆ ಇಂದಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಆದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಸಂಬಲಾರದಂಥ ಅತಿರಂಜಿತ ಜಾನಪದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಹೂರಣಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಸಂಬಲಾಗದು ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯೇ ನಾಟಕವನ್ನು ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ನಾಯಿ—ನಾಗರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಏನೆಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳ ಅಭಿನಯ, ನಾಟಕವಿಟ್ಟು ಆ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿ ಮೆಚ್ಚುವಂಥದು, ಸಹಜವಾದ ವೇಷಭೂಷಣ ಬಲುಸೋಗಸು, ಬೇರಿನ ನೀರು ಕುಡಿದು, ಮೋರಿಗುಂಟ ಹರಿದು, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮದವಂತನಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಗಂಡನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆದು ಕಾತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮದವಂತೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗಂಡನೇ ಆಗಿ, ಕಟ್ಟರೆಯಾಗುವಂತೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ, ಸಂಭೋಗಿಸಿ, ತನ್ನ ಸತ್ವಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಒಳಗಿಳಿಸಿ ಶಿಶುವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿದ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪದ ದುರಂತತೆಯೇ, ಮದವಂತೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಂತಿಮ ವಿಜಯದ ವಿಜೃಂಭಣೆಗಿಂತ, ಎತ್ತರದ ಶಿಖರ. ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಓಡಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಗ ಆಕೆಯಿಂದ ಹೋಳಾಗಿ ಮೋಹಿನಿಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋದ ಸಂಗತಿಯಾದರೂ, ಗಂಡನಾಗಿ ಬಂದು ಭೋಗಿಸಿದ ನಾಗಸರ್ಪನ ಸತ್ವದಿಂದ ನಾಗನೇ ಹುಟ್ಟಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಗಂಡನನ್ನು ಹೋಲುವ ಗಂಡು ಮಗನೋ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಂತೆ, ಬಲು ಗೋಜಲು!

ಸಾಂಗಲಾರವ ಈ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೂ ರುಚಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನುಗ್ಗಿದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ—ಅವರ ಮೋಹಕತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿ ಸೋತದ್ದು,—ನಾಟಕದ ಗೆಲುವು.

‘ನಾಗಮಂಡಲ’ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರಂಗದಲ್ಲಿ, Total theatre ಎಂಬ ಹೆಳೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಹೊಸ ಅರ್ಥವನ್ನಿತ್ತು, ಹೊಸ ಅನುಭವದ ಅಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಮೋಹಕವಾದ ಕತೆ, ಸೆರೆಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತು, ಕಂಡೂ ಕಾಣದ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಪ್ತೆಯಾದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಳ, ವಿರುದ್ಧ ಪಾತ್ರಗಳ ಭೂಮಿಕೆ, ಹಳ್ಳಿಯ ಮನೆಯ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ಒಳಗು, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಸಂಕೇತ ವೆನಿಸಿದ ಮುಂಜಾನೆಯ ಕಲರವವನ್ನೊಳಗೊಂಡ — ಒಟ್ಟಿನ ಶಬ್ದಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ಮುದುಕಿ ನಾಯಕಿ, ನಾಯಕ ಪಾತ್ರಗಳ ಪ್ರೌಢಾಭಿನಯಗಳಿಂದಾಗಿ, ‘ನಾಗ ಮಂಡಲ’ ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ಪಟ್ಟವನ್ನೇರತು.

ಚಿತ್ರಕರ: ಬಾಬುಲಾಲ್ ೪೯

“ಪುಡಾರಿ ಪಕ್ಷ ಯಾವುದೇನು,
ಒಳಕ್ಕರಿ ಯಾವ ಹುತ್ನದಲ್ಲಿ ಯಾವ
ಹಾವು ಇರುತ್ತೋ ?”

ವಿಜ್ಞಾನವೂ, ಬದನೆಕಾಯಿ ತುಂಬೂ

— ಅ. ರಾ. ಸೀ.

ಹೀಗೆಂದು ದೆಸರಿಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾವು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿರೋಧಿಗಳೆಂದು (ದಯೆ ಯಿಟ್ಟು) ಭಾವಿಸಬೇಡಿ.

ನಾನು ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಿನಿಮಾಗಳ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಪಂಚ ದಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗಿದ್ದೇನೆಂಬ ಗುಮಾನಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು (ವಾಚಾಪುಗೋಚರ ವಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೂ) ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನಿಂದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪರರು ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆ ನಿಂದಿಸಿದರೆ, ಬೈಸಿಕೊಂಡವನ ಪಾಪ ಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಈ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯೇ ನನ್ನ ಊರೆಗೋಲಾ.

ವಾಲ್ಟೆರ್ ಒಂದು ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಿತೃತಪನ್ನು ಕಂಡನಂತೆ. ಅವಿಮುಕ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸ, ಗಂಗಾಪಾನ, ವಿಶ್ವನಾಥ ದರ್ಶನ ದಿಂದ ತನಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಸಂತೋಷಗಳಾದರೂ, ತನಗೆ ಅಂತಹ ನಂಬಿಕೆ ಬೇಡವೆಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಎಂಥಾ ನಂಬಿಕೆ ಬೇಕು ?

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು, ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಅರ್ಥೋಗತಿ ಅವನತಿಗಳನ್ನು ತರಂ ವುದು ಖಂಡಿತ : ಆದುದರಿಂದ ಸಮತಾವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದು ನಂಬಿ ಸಲು ಇಷ್ಟು ದಿನ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಈಗ ಪೆರೆಸ್ಕೋಯ್ಕ ಬಂತು.

ಮಧ್ಯಂತರ ಕ್ಷಿಪಣಿಗಳ ನಾಶ ಒಂದು ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದು ನಂಬಿಸಿದರು. ಖಂಡಾಂತರ ಕ್ಷಿಪಣಿಗಳ ಸುದ್ದಿ ಏನು ? ಈಗ ಕ್ಷಿಪಣಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಓಡಾಡುವ ಜನ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ?

ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನಾ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದರು. ಶಿಶು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನು ತ್ತಾರೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲೇ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಬಂತಲ್ಲಾ, ಅದ್ಯಾ ಆಗತುಕವೋ, ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಬಂದದ್ದೋ ?

ನಮ್ಮ ವೇರದಲ್ಲಿ N. E. P. (ನ್ಯೂ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪಾಲಿಸಿ) ಜಾರಿಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ, N for ನೋ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕುಹಕಗಳ ಮಾತು ನಿಜವೋ, ಸುಳ್ಳೋ, ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ ? ಹಣ ಖರ್ಚಾದರೆ ಧೈಯ ಸಾಧನೆ ಆದ ಹಾಗೆಯೇ ? ಬೇಡ, ಈ ತರಲೆ ಎಂದೀರಿ, ಬಿಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ತಾಟಸ್ಥ್ಯವೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲವೇ ? ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸೋಣ. ವಿಜ್ಞಾನದ ವರ್ಗೀಕರಣದಲ್ಲೇ ಇದರ ಮೂಲ ವಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಲು ನಮಗೆ ಬಲವಾದ ಗುಮಾನಿ ಇದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು Camera flash ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದೆ. ಅದು AC, DC ಎಂಬೆರಡು ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯುತ್ತದಂತೆ. ನನ್ನ ಅಂಬೋಣ ಇಷ್ಟೇ : ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ಇಲ್ಲ AC ಯಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಇಲ್ಲ DC ಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅದೋ ಇದೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವು ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ನಿಶ್ಚಯ ರಾಹಿತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಆಚಾರ್ಯ ಎಲೆಕ್ಟ್ರೋ ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಕ್ಸ್ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುದಾಮರು ಕರೆಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಸುದಾಮರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ : ನೀವು ಎಲೆಕ್ಟ್ರೋಸ್ಟ್ಯಾಟಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲವೋ ಆಚಾರ್ಯ ಕರೆಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಮಾಡಲಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರೋ ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಕ್ಸ್ ಎಂದು ಭಿಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಎಲೆಕ್ಟ್ರೋ ಡೈನಮಿಕ್ಸ್ ಎನ್ನು ಬೇಕಿತ್ತು. ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವಿಲ್ಲವೇ ? ಏಕೆವನ್ನು ಸಾಧಿಸದೆ ವಿಚ್ಛಿದ್ರತೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಿರಲ್ಲಾ ?

ಸುದಾಮರು ಹೇಳಿದರು : “ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಏನೇನೋ ಓದಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೆ, ನೀನು ತಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಏನೇನೋ ಓದುತ್ತೀ”.

ನಾನು ಹೇಳಿದೆ : “ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇರಲಿ, ನಾನು ತತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ಅವರು “Get out of the class” ಎಂದರು.

ನನ್ನದು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ : ನನಗೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಪ್ರಚಂಡರು. ನವ ನವ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಿ ಲೋಕ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಪಾಮ್ ಬಾಂಬ್ ಏಕೆ ತಯಾರಿಸಿದರು ? ಇರುಳು ಕಂಡ ತಾರೆಯನ್ನು ಹಗಲು ಮದುವೆಯಾದಂತೆ ಇವರು ಕಲಬೆರಕೆ, ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಡು

ತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಮೂರ್ಖರಾದ ಆಳರಸರೂ, ಕ್ರೂರಿಗಳಾದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೊಂಬೆಗಳೇಕೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ?

ನಮಗದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದವರು ಹೇಳುವುದು ಸಹಜ. ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಏನು ಮಹಾ !

ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಶುದ್ಧ ಆಡಳಿತ, ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಭರವಸೆ ಕೊಡುವವರನ್ನು ನಂಬುವುದು ಆ-ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಯೇ ?

ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಣು ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ ? ಯಾರ ಮಾತು ನಂಬಿ ? ಚಂದ್ರನ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ, ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಜಿಗಿತವೋ, ನಾಶದ ನೆಗೆತವೋ ?

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುವುದು ಮುಗ್ಧತೆಯ ಪರಮಾವಧಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಕೇಳಿ ದಿರುವುದು ಪೌಢ್ಯದ ಶಿಖರ ಎನ್ನಬಾರದೇಕೆ ?

ಬಹು ಜನರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಾದದ್ದು ಉತ್ತಮವೇ ? ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಪ್ರಸಾರವಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೇ ? ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ?

ಈಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ, ಅವನು, ಇವನು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು, ಮುಗದೊಬ್ಬನು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಪರಿಹಾರ ಎಂದು ಹಲವರು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕ ಹೊಲಸಿನಿಂದ ಹೊಲಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮೂರ್ಖತನಕ್ಕೆ ಮುಂದೆಂದೋ, ಎಲ್ಲೋ. ಕೊನೆಯುಂಟು ಎಂದು ನಂಬುವ ಬದನೆಕಾಯಿ ತುಂಬೇ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಗತಿ ಎಂದೇಕೆ ಹೇಳಬಾರದು !

○

○

○

○

ಹಿಂದಿನಿಂದ : ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರೆಯುವುದರ ಬದಲು ಜೆನ್ನಾಗಿ ರೊಕ್ಕ ಕಮಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ತಪ್ಪೆಗಿರುವುದೇ ಲೇಸು ಎಂದು ಅನೇಕರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸ್ವಾರಸ್ಯ

— ಅಶೋಕ್

ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬಾಡಿಗೆನ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದೂ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಎಲ್ಲೂ ಹೇಳೋ ಪ್ರಕಾರ ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ರಾಂಗ್ ನಂಬರ್, ಡೆಡ್ ಟೆಲಿಫೋನ್, ರಾಂಗ್ ಬಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಇದೆಲ್ಲಾ ತಲೆ ಬಿಸಿ ಮಾಡೋ ಬಾಬತ್ತುಗಳು ನಿಜ. ಆದ್ರೂ ಸಹ ಪಕ್ಷಪಾತ ಇಲ್ಲದೇ ನೋಡಿದ್ರೆ ಟೆಲಿಫೋನ್‌ನಿಂದ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಸಿಗೋ ಮನೆರಂಜನೇನೂ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ, ನೋಡಿ.

ನಮ್ಮ ಅಫೀಸಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಮಗ್ರಿ ಬೇಕಾದರೆ, ನಾನು ಆ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸಿಗೋ ಮಳಿಗೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಬೇರಿಂಗ್ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಏಜನ್ಸಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೆ.

“ಬೇರಿಂಗ್ ಏಜನ್ಸಿನೇನು ?”

“ಹೌದು. ನೀವ್ಯಾರು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರೋದು ?”

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅಶೋಕ್ ಅಂತ.”

“ಎಲ್ಲಿಂದ ?”

(ಎಲ್ಲಿಂದ ಅದ್ರೆ ಇವನಿಗೇನು ?)

“ಪಾರ್ವತಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನಿಂದ”

“ಏನಂದ್ರಿ, ಬಾರ್..... ?”

“ಬಾರ್ ಅಲ್ಲಾರೀ ಪಾರ್ವತಿ”

“ಬಾರ್. ವಿ.ಟಿ. ಹಾಗಂದ್ರೇನು ?”

“ಪಾರ್ವತಿ ರೀ”

“ಪಾರ್ವತಿ ಅಂದ್ರಾ, ಯಾರಿಗ್ರೀ ಹೇಳ್ತೀರೀ, ಗಂಪಸಿನ ಧ್ವನಿ ಇಟ್ಟೊಂದ್ ಪಾರ್ವತಿ ಅಂತೀರಲ್ಲಾ, ನಾನೇನು ಗುಗ್ಗೊ ಅಂದ್ಕೊಂದ್ರಾ?”

“ನಾನು ಗಂಡಸುರೀ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅಲೋಕ್ ಅಂತ. ನಾನು ಮಾತಾಡ್ತಿರೋದು.”

“ನೀವು ಮಾತಾಡ್ತಿರೋದು ವಿ.ಟಿ. ಬಾರ್‌ನಿಂದ ಅಂತ ಆಗ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ. ನಿಮಗೇ ಬೇಕಾಗೋ ವಸ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಇದು ಬೀರಿಂಗ್ ಏಜನ್ಸಿ”.

ನನಗೂ ಆಟ ಸಾಕು ಅನ್ನಿಸ್ತು.

“ಸಾರಿ, ರಾಂಗ್ ನಂಬರ್” ಅಂತ್ಯೇಳಿ ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟೆ.

○ ○ ○ ○

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮನೆಯಿಂದ ಅಫೀಸಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತೆ.

“ಹಲೋ, ಇದು ಅಲೋಕ್ ಮಾತಾಡ್ತಾ.....” ನನ್ನ ವಾಕ್ಯ ಮುಗಿಸೋ ಹೊತ್ತಿಗಾಗ್ಲೇ ಉತ್ತರ ಬಾಣದಂತೆ ಬಂತು. “ಅಲೋಕ್ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ”. ಕಟ್. ರಿಸೀವರ್ ಇಟ್ಟು ಶಬ್ದ.

ಸರಿ, ಪುನಃ ರಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತೆ.

“ಇದು ಅಲೋಕ್...” “ಅಲೋಕ್ ಬಂದಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ಆಗ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ” ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿಯಿತು.

If at first you don't succeed, try, try, try again
ಆನ್ನೋ ಪದ್ಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ತಿರುಗಿ ರಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತೆ.

“ಹಲೋ”

“ಹಲೋ, ಪಾರ್ವತಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್. ನೀವ್ಯಾರು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರೋದು?”

“ನಾನು ಅಲೋಕ್”.

“ಸಮಸ್ಯಾರಾ ಸಾರ್.....” ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಂಭಾಷಣೆ ಸರಾಗದಾಯ್ತು ಅನ್ನಿ.

೦ ೦ ೦ ೦

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಯಾರಿಗೋ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರಿಸೀವರ್ ತೆಗೆದ. ತೆಗೆದ ತಕ್ಷಣ ರಿಂಗ್ ಆಗುಕ್ಕೆ ಶುರು. ಅರೆ, ಟೆಲಿಪಥಿಕ್ ಫೋನ್‌ಗಳು ಬೇರೇ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಬೆಂಗ್ಲೂರಲ್ಲಿ ಅಂದ್ಯೋಳೋ ಹೊತ್ಗೆ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾರೋ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿದ್ದು.

ಮಹಿಳೆಯ ಧ್ವನಿ.

ಹಲೋ ಯಾರು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ?”

ನಾನು ರಾಂಗ್ ನಂಬರ್ ಅಂತ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ತೆಗೆಯೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ದನಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿತು.

“ಹಲೋ ರಾಧಾ ಇದಾಳಾ?”

ಸರಿ, ಕ್ರಾಸ್ ಕನೆಕ್ಷನ್. ಇಂಥ ಬಿಟ್ಟಿ ಮನರಂಜನೆ ಸಿಕ್ರೆ ಯಾರು ಬಿಡ್ತಾರೆ !

“ಇಲ್ಲಿ ರಾಧೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ನಂಬರ್ ನೋಡಿ ರಿಂಗ್ ಮಾಡಬಾರ್ದೆ ?

“ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ರಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತೆ. ಎಕ್ ಜೇಂಜ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಂಗ್ ನಂಬರ್‌ಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಸಾನೇಸ್ ಮಾಡಕ್ಕಾಗತ್ತೆ. ಸರಿ, ಇಟ್ಟಿಡಿ, ಪುನಃ ಟ್ರೈ ಮಾಡ್ತೀನಿ”.

“ನಾನ್ಯಾಕ್ರೀ ಇಡ್ಬೇಕು ? ನೀವು ಮೊದಲು ಇಡಿ. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಇಡ್ತೀನಿ”.

“ನೋಡ್ರಿ, ನನ್ನ ಮನೆ ಕೆಲ್ಸ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗ್ಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೊತ್ತು ಬೇಕಾದ್ರೂ ರಿಸೀವರ್ ಹಿಡ್ಕೊಂಡಿರ್ತೀನಿ. ನೀವೇ ಮೊದಲು ಸೋಲಬೇಕು.”

“ರೀ, ನಾನು ಯಾರು ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ರಿ ಮೌಂಟ್ ಕಾರ್ಮಲ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್. ಸೋಲು ಅನ್ನೋದರ ಅರ್ಥಾನೇ ನನಗೆ ತಿಳಿದು, ನೋಡೋಣ ಯಾರು ಸೋಲ್ತಾರೆ ?”

ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ನೀರವತೆ.

ಒಳ್ಳೇ ಪೀಕಲಾಟಕ್ಕೆ ಬಂತಲ್ಲಾಪ್ಪಾ. ಅರ್ಜಾಂಟಾಗಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಇದ್ಯಾವುದೋ ಮೂರಾಮಾರಿಗೆ ಕ್ರಾಸ್ ಲಿಂಕ್ ಆಗ್ಲೋಯ್ತೇ ! ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಸ್ಬೇಕು

ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಮಾತನಾಡಿದೆ.

“ಇಲ್ಲೋಡೀಮ್ಮ. ನಿಮ್ಮಗಳ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಇಬ್ಬೂ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತೀರಿ. ಇಬ್ಬು ಕಂತಾನೂ ಇಂಪು. ಇಬ್ಬೂ ಮನೆ ಕೆಲ್ಸ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ, ಚೆಂಡು ಹೊಸಾ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆದು, ಫೋನ್‌ಗೆ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದೀರ. ನನಗೋ, ಈಗ ಅರ್ಜಾಂಟಾಗಿ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ಬೇ ಇದ್ರೆ ನನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರಾನೇ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತೆ. ಈ ಬಡಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸ್ತೀರಾ ?”

ಅಜಿ ಎರಡು ತುದಿಗಳಿಂದಲೂ ನಗು ಕೇಳಿಸಿತು. ರಾಧಾಳ ಸಖಿ ‘ಸಾರಿ’ ಅಂದು ರಿಸೀವರ್ ಇಟ್ಟಳು. ಮೌಂಟ್ ಕಾರ್ಮಲ್ ಪದವೀಧರೆ ‘You could have told us earlier’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕೆಳಗಿಟ್ಟಳು. ಅಲ್ಲಾ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ರೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ ತುಂಬಿರೋವಾಗ, ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿ ಇಂಥಾ ಚೂರು ಪಾರು ಮನರಂಜನೆ ಕಳಕೊಳ್ಳೋದೆ ? ಆ ಬೇರಿಂಗ್ ಅಂಗಡಿಯೋನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾನೇನು ಗುಗ್ಗೂ ಕೆಟ್ಟೋದ್ವೆ ?

ಮದುವೆ :— ಸಂಸಾರದಿಂದ ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಸಂಸ್ಕಾರ;
ಒಂದು ರೀತಿಯ ಲಾಟರಿ. ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ ಬಯಸುವವರು
ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು.

ಊಟ ಬಲ್ಲವನಿಗೆ ರೋಗವಿಲ್ಲ

— ತಿಮ್ಮ

ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊನ್ನೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ “ನಾಳೆ ಸಂಜೆ ನಮ್ಮನೇಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದ್ಬಿಡು ಗುರು” ಅಂದಾಗ ನಾನು ತಕ್ಷಣಾನೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೂ ಇದ್ದು ಅನ್ನಿ... ಒಂದು, ಅವನನ್ನ ನೋಡಿ ಸುಮಾರು ದಿನಗಳಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು, ಅವ ಐಡಿಯಲ್ ಹೋಸ್ಟ್—ಸಮಾಸ ಮನೋಧರ್ಮ ಇರೋರ್ದೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲೆ ಹಾಕಿ ತಮಾಷೆ ನೋಡ್ತಾನೆ. ಮೂರು... ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ, ಅಂತೂ ಅವರ ಮನೆಗೆ ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಾನು ಹೋಗೋ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ರಾಜಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮುನೇಗೌಡ ಹಾಜರ್. ನಾನು ಕೂತಾಕ್ಷಣ ರಾಜಣ್ಣ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಕಥೆ ಶುರು ಹಚ್ಚಿದ.

X

X

X

X

ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಮಗಳು ಮೀರಾ ಗೊತ್ತಲ್ಲ ನಿಮಗೆ. ತುಂಬಾ ಜಾಣೆ. ಸೆಕೆಂಡ್ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಗಿಟ್ಟಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ. ಮುಗಿಸಿ. ಈಚೆಗೆ ಎಂ ಎಸ್ಸಿ. ಸಹ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿದ್ದಳು. ‘ಕೀಟಶಾಸ್ತ್ರ’ ಅವಳ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್. ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆನೋರು, ‘ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರೋ ಗಂಧದ ಮರಗಳಿಗೆ ತಗುಲಿರುವ ಯಾವುದೋ ಕೀಟದ ಬೇನೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಕೀಟಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ ಅಂತ ಜಾಹಿರಾತು ಹೊರಡಿಸಿದ್ರು ನೋಡಿ, ಅದನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಮೀರಾ ಇಂಟರ್ ವ್ಯೂಗೆ ಅಂತ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಸಪ್ಪೆ ಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೀರಾ ಕೂತಿದ್ದಳು.

“ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಏನಾಯ್ತುಪ್ಪಾ” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

“ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ, ಮಾಮ. ಆದ್ರೂ ಸಹ ಕೊನೇಲಿ ನನ್ನ ಪುನಃ ಕರೆದು ಕೂಡಿಸಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಫೀಲ್ಡ್ ವರ್ಕ್ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಗದ ಕೆಲಸ” ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು”. ಬಿನ್ನಳಾಗಿ ಮೀರಾ

ಹೇಳಿದ್ದು : ಗಾದೆ ಎಷ್ಟು ನಿಜ ನೋಡಿ. 'ಕೇಟ ಬಲ್ಲವಳಿಗೆ ಯೋಗವಿಲ್ಲ'.

X

X

X

X

ಯಾಕೋ ರಾಜಣ್ಣನ ಕಥೆಗೆ ಅಂತಹ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ದೇವೇಂದ್ರ ತೀರಾ ನೇರವಾಯ್ತು ಅಂದ. ಈಗ ಮುನೇಗೌಡನ ಸರದಿ.

ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಅಂದಾಗ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು ನೋಡಿ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮಗ ಶಶಿಕಾಂತ, ರೇಂಜ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಆಫೀಸರು. ಬಹಳ ಶಿಸ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರಿ. ಬಂಡೀಪುರದ ಆಚೆ ಕಾಡುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವನದೇ ಉಸ್ತುವಾರಿ. ಕೇರಳದ ಮರಗಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ಶಶಿಕಾಂತನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೇ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಏನಾಯ್ತು ಅಂತೀರಿ. ಶಶಿಗೆ, ಒಬ್ಬ ರಾಜಕೀಯ ಪುಢಾರಿ ತಗುಲಿಕೊಂಡ ಮರ ಸಾಗಿಸ್ತೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡಸ್ವ ಮಾಡಿದರೆ ಅರ್ಧ ಲಾಭ ನಿನಗೆ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಶಶೀನ ಪುಸಲಾಯಿಸಿದ. ಶಶಿ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಪುಢಾರಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಶಶಿ ಮೇಲೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸಿದ. ಶಶಿ ಮಿಸುಕಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಧಿಕಾರಿ ನಡೆಸಿದ ತನಿಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ. ಮೊನ್ನೆ ಶಶಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಏನಂದ ಗೊತ್ತೇ ?

“ಪುಢಾರಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಟ ಎಲ್ಲಾ ತಡೆದುಕೊಂಡೆ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾ. ಕೊನೆಗೆ ಅವನೇ ಸೋಲೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋದ. 'ಕಾಟ ಕೊಟ್ಟವನಿಗೆ ತೇಗವಿಲ್ಲ' ಅಂತ ಗಾದೇನೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ”.

X

X

X

X

ಮುನೇಗೌಡ ಮುಗಿಸೋದನ್ನೇ ದೇವೇಂದ್ರ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ತಕ್ಷಣ ಶುರು ಹಚ್ಚಿದ.

ನಮ್ಮ ಜಿನದೇವ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದದ್ದು ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಎಲ್ಲೂ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪುನಃ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಅಲೋಚನೇನೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದಿತ್ತು. ಆ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದು

ಗ್ರಾಮ ಜೀವನ ಅನುಭವಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೋದವನು, ಪುನಃ ದಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದಿದ್ದಾಗ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಗೂ ಹೋಗಿದ್ದೆ. “ಜಿನು ಎಲ್ಲಿ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, “ನಾನೇನು ಹೇಳ್ತಿದ್ದಾ, ತೋಟದ ಹತ್ರ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕೋಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿಟ್ಟಿದ್ದೆ” ಅಂದ್ರು. ನೋಡುವಾ ಅಂತ ತೋಟದ ಹತ್ರ ಹೋದೆ. ತೋಟದ ಒಂದು ಮೂಲೇಲಿ ಹುಣಸೇ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು, ಗುಡಿಸಲ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಕುಂಕುಮ, ಅರಿವಿನ, ಒಳಗಡೆ ಹೋದರೆ ಜೀನೇವ ಕಾವಿ ಶಾಶಿ ತೊಟ್ಟು, ಹಣೆ ಮೇಲೆ ಕುಂಕುಮ ಧರಿಸಿ, ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕೂತಿದ್ದಾನೆ. ಹೊರವಾದ ಗಡ್ಡ, ಕತ್ತಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸರ, ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮಹಾ ಕಾಳಿ, ಪ್ರೀ ಚಕ್ರ, ಇನ್ನೇ ನೇನೋ ದೇವತೆಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು.

“ಏನೋ ಇದು ನಿನ್ನ ಅವತಾರ ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

ಜಿನದೇವ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ. ನನ್ನ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮುಖ ಪ್ರಸನ್ನ ವಾಯಿತು. ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ, “ದೇವೇಂದ್ರ, ಕೊನೆಗೂ ನನ್ನ ಆಸೆ ಫಲಿಸಿತು” ಅಂದ. “ಏನೋ ಅದು ನಿನ್ನ ಆಸೆ ? ಸನ್ಯಾಸಿ ಆಗಬೇಕು ಅಂತಲೇ ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. “ಇಲ್ಲ ದೇವೇಂದ್ರ, ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣ ಗಳಿಸುವ ಸ್ವಂತ ಉದ್ಯಮ ನಡೆಸಬೇಕು ಅಂತ ತುಂಬ ಆಸೆ ಇತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಸೆಟ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹವ್ಯಾಸ ಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಿತಿದ್ದ ಹಲವು ಜಾದೂ ಟ್ರಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ದೇವೀ ಮಹಿಮೆ ಅಂತ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸಾಧು ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೀನಿ. ಒಳ್ಳೇ ಹಸುವಿನ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಪಲ್ಲಗಟ್ಟಲೆ ದವಸ ಧಾನ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಈಗ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ಆಸುಪಾಸಿನ ಮೂವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯೋರು ನನಗೆ ನಡಕೋತಾರೆ. ಹೇಗಿದೆ ನನ್ನ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೆನ್ಯೂರ್‌ಷಿಪ್ ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

“ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೆನ್ಯೂರ್ ಆಫ್ ದ ಇಯರ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಕಳಿಸಿದರೆ ಏನೂ ಅಭ್ಯಂತರ ಇಲ್ಲ ತಾನೆ ?” ಅಂತ ಚುಡಾಯಿಸಿದೆ.

ಅವನ್ನ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಹಳೆಯ ಗಾದೆಯೊಂದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು ನೋಡಿ ‘ಮಾಟ ಬಲ್ಲವನಿಗೆ ಭತ್ತ ಪಲ್ಲ’.

ನಗು ನಿಂತ ಮೇಲೆ, ಮೂವರು ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದರು. ದೇವೇಂದ್ರ ಶಿವಾ, ಈ ಬಾರಿ ನೀನೊಂದು ಘಟನೆ ವಿವರಿಸ್ಬೇಕು' ಅಂತ ಅಜ್ಜೆ ಇತ್ತು.

ನನಗೆ ಏನೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಘೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ನೋಡಿ, ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರೆ ನನಗೊಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಎಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಕನಸು ಅಂತೀರಾ? ನಾನು ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಬೋಯಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಯೋಲ್‌ನಿಂದ ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಬಲ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಕ್ರೀಡಾ ಮಂತ್ರಿಣಿ ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ಆಳ್ದ. ಎಡ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪಿ. ಟಿ. ಉಷಾ. ಮುಂದುಗಡೆ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ನಂಜಿಯಾರ್ ಹಿಂದೆ ವಲ್ಲಮ್ಮ.

ನಾನು ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ಅಳ್ವಾ ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ :

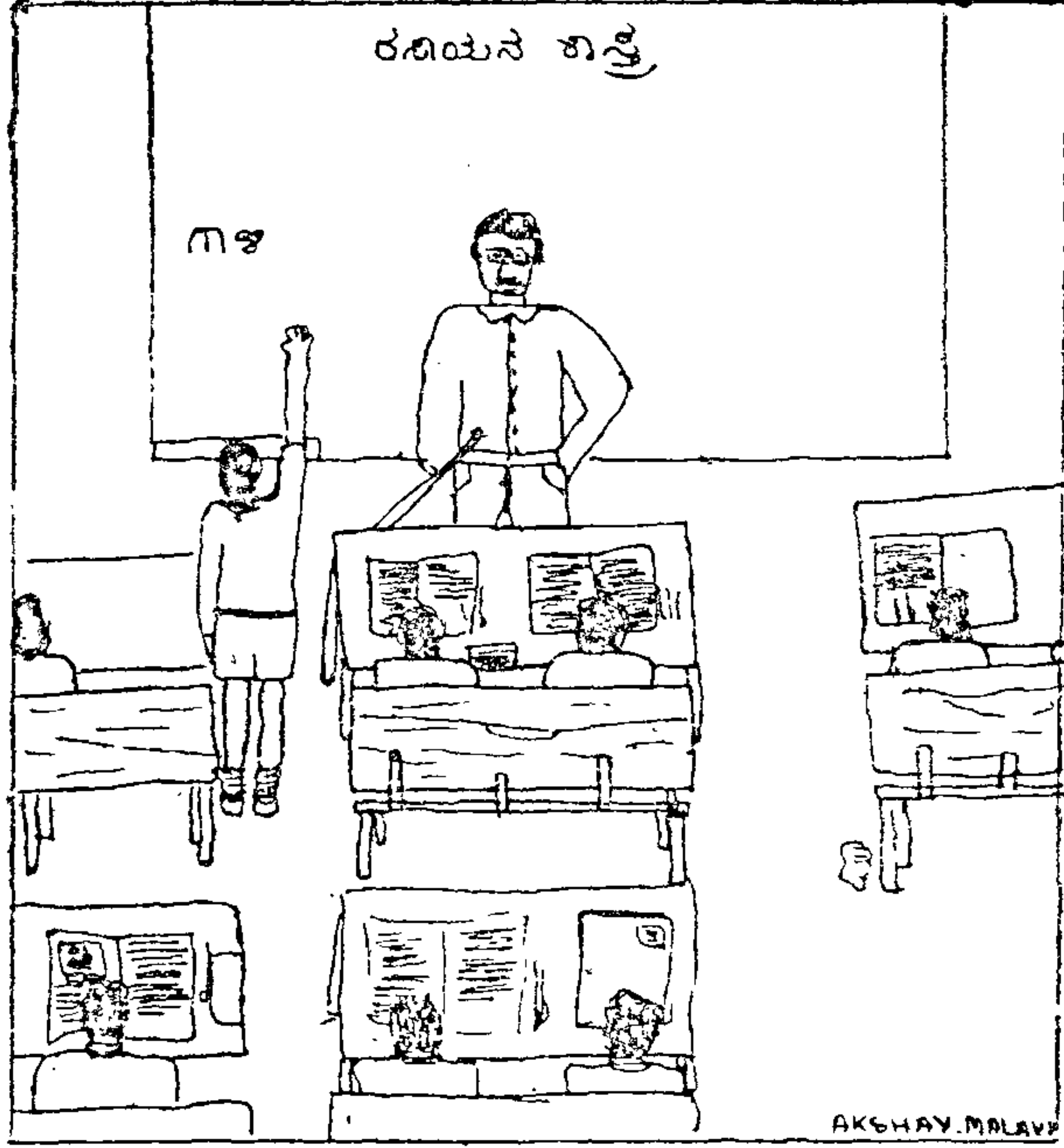
“ಪಿ.ಟಿ. ಉಷಾ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆ ಏನು ?”

ಅದಕ್ಕೆ ಅಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ಏನು ಗೊತ್ತೇ ?

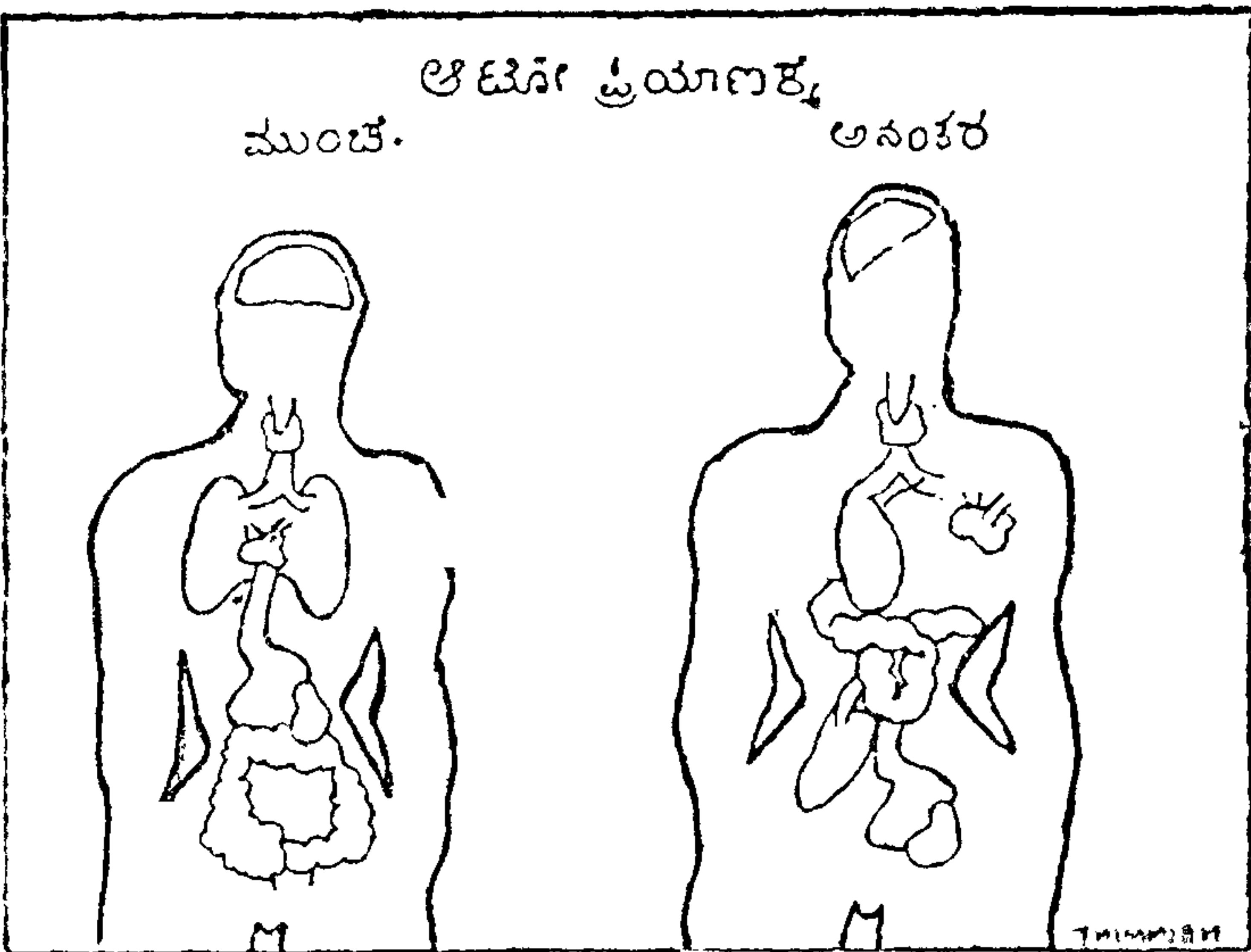
“ಓಟ ಬಲ್ಲವಳಿಗೆ ವೇಗವಿಲ್ಲ.”

ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗ — ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ 15ನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ 30ರವರೆಗೆ ಕೈ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಿರಿಯುವ ವರ್ಗ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಯುವ ವರ್ಗ. ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪರದಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಡವರು.

ಆಟೋ, ಆಟೋ.....

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇರುವ, ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತೂರಬಲ್ಲದ್ದು ಯಾವುದು ?
ಉತ್ತರ : ಆಟೋ ಸರ್ !

“ಡಾಕ್ಟರೇ, ಇನ್ನೆರಡು ಹೊಲಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿ.
ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋದು ಆಟೋದಲ್ಲಿ !”

ಶಾಮಸಿಂಗನೇಂಬ ಒಬ್ಬ ಧೀರನಿದ್ದನು
ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಟೋ ಬಿಡುತಲಿದ್ದನು
ಮಧ್ಯ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ
ಕೆಂಪು ದೀಪದಲ್ಲಿ ತೂರಿ
ಜನಗಳಲ್ಲಿ ದೃಶ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇರಿಸಿದನು.

ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪತ್ರಗಳು

— ಲೀಲಾ ಮಿಲೆಸ್

ಬೇಸಿಗೆ ರಜ ಮುಗಿದು ಶಾಲೆ ತೆರೆಯಿತು. ಮೊದಲನೆಯ ದಿನವೇ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ 'ಹೂ' ಎನ್ನುತ್ತವೆ ಮಕ್ಕಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯುವುದು ಪಾಸಿ ಎಂದು 'ನೀವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಿರಿ' ಎಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವ ಮೊದಲೇ 'ಬೇಸಿಗೆ ರಜ ಹೇಗೆ ಕಳೆದಿರಿ, ಅಂತ ತಾನೆ'? ಆ ಟಾಪಿಕ್ ಬೇಜಾರು ಮಿಸ್. ಇನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಹೇಳಿ' ಅಂತ ಅಂಗಲಾಚಿದವು. ಸರಿ, ಹಾಗಾದ್ರೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯಿರಿ. ಸದಾ ನಿಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಅಥವಾ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಬರೆಯೋದರ ಬದಲು, ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ, ನೋಡೋಣ' ಎಂದೆ.

'ನಾವು ದೇವರನ್ನ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಮಿಸ್' ಎಂದಳು ಗೌರಿ. 'ನಾನೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೇನಂತೆ. ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೆಯಿರಿ' ಎಂದೆ. ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಪತ್ರ ಬರೆದೇ ಜಿಟ್ಟಿರು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ. ಹುಡು ಗರು ಬರೆದ ಕೆಲವು ಪತ್ರಗಳು ಹೀಗಿದ್ದವು :

ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವರೆ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಿರ ? ನೀವು ಬಂದಾಗ ನಿಮಗೆ ಲಡ್ಡು, ಚಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ನಿಪ್ಪಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ನಿವು ಬರುವಾಗ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದು ಬನ್ನಿರಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ.

ನನ್ನ ನಾಯಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬದುಕುತ್ತದೆ ಈ ವರ್ಷದೊಳಗೆ ನೀವು ಬರದೆ ದ್ವರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ಹೋರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ
ಸಂತೋಷ್

ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವರೆ,

ನೀವು ಹೇಗಿದ್ದೀರ ? ನೀವು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯೂ ಅಥವಾ ನಿಜವೂ ? ನೀವು ನಿಜವಾದರೆ, ನೀವು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಇದೀರ ? ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳು. ನಿಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಆಯುಧ ವೇನು ?

ನೀವು ಮಾನವರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದ್ಲವರೇ ? ನಿಮ್ಮ ವಾಹನಗಳು ಏನು ? ನೀವು ಏನು ತಿನ್ನುತ್ತೀರ ? ನಿಮಗೆ ಮನುಷ್ಯರು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಗಿಡಮರಗಳ ತರ ಸಾವು ಇದ್ದೆ ? ನೀವು ನಿಜವಾದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ವಿಶೇಷಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ
ಚಿತ್ರ

ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವರೆ,

ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀರಾ ? ನಾವೆಲ್ಲ ಕ್ಷೇಮ. ನೀವು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದೀರ ? ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ವಯಸು ? ನೀವು ಹದಿವಂತರಲ್ಲವೇ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಬ ಮೊದ್ಲಮನೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈವಾಗ ಅದೆಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಿ. ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ? ಕೆಳಗೆ ಬನ್ನಿ. ನೀವು ನನ್ನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೆಸರಾಗಿರಬೇಕು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಬೇಗ ಬನ್ನಿ

ಇಂತು ನಿಮ್ಮ
ಕಾಮಿನಿ

ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ದೇವರೇ,

ನೀವು ಹೇಗಿದ್ದೀರಾ ? ನೀನು ಹೊಸದಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದೀರಾ ? ನೀವು ಎಷ್ಟು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದೀರಾ ? ನೀವು ಭೋಮಿಗೆ ಬರುತ್ತೀರಾ ?

ನಾವು ಹೊಸ ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗಿದಿವಿ. ನೀವು ಬಂದು ನೋಡಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಪುನಃ ಕಾಗದ ಬರೆಯಿರಿ.

ಇಂತಿ ನಿಮ್ಮ
ಸುಮಿತ್

ಒಲವಿನ ದೇವರೆ

ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ, ನೀವೆ ಈ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಯಕ್ಷಿಯೆ ಗೊತ್ತು. ನೀವು ಈಗ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇದೀರಿ. ಸ್ವರ್ಗ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟ ತಾನೆ ?

ನಿಮಗೆ ಈ ಕಾಗದ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ, ನನಗೂ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆಯಿರಿ. ನೀವು ಯಾವ ಯಾವ ಆಟ ಆಡುತ್ತೀರಾ ?

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ
ಮೋಹನ್

ಪ್ರೀತಿಯ ಕೃಷ್ಣ.

ನೀನು ಒಂದು ದಿವಸ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಕಟ್ಟು ತೊಗೊಂಡು ಬರೆಯಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಕೊಚ್ಚಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಆ ದಿವಸ ಗಣೇಶ ಜತುರ್ತಿ, ನೀನು ಒಂದು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ನಿನಗೆ ಅಪವಾದ ಬಂತು. ಅದು ನಿಜನಾ?

ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ವಯಸು ? ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದಾರೆ ? ನೀವು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಂದು ಅವತಾರನಾ ? ನೀವು ಕಂಸನನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದ ರೀತಿ ಹೇಗೆ ಹೇಳಿ. ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲು, ಕೈ, ಮುಖ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಗಳಿವೆ ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಿ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ
ಶ್ಯಾಮ್

ಈ ಭೂಲೋಕದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಬಳಲಿ ಬೇಸತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಈ ಪತ್ರಗಳು ಕೊಂಚ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

ಕೊರವಂಜಿಯಿಂದ...

ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಬಡಗಿ

— ಕೇಪ್

ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ನನಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಸೆ-ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯಾನ ಫಿಲೋದಾಗಿ ಬರದು ನಮ್ಮ ಸಂಪಾದಕರಿಂದ-ಭೇಷ್ ! ಅನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಎಂಥೆಂತದೋ ಕಾಗದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಎಂಥೆಂತದೋ ಪೆನ್ನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎರವಲು ಪಡೆದು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ-ಉಹು ! ಸುತರಾಂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ವಿಷಯ ಹೊಳೆಯುವುದಿರಲಿ-ತಲೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿ ಕೂಡ ಅಳಿಸಿಹೋಯಿತು. ಹೀಗೆಂದರೆ ನನ್ನಾಕೆ ಒಪ್ಪೊಲ್ಲ-ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ. ಇವತ್ತು ಮೊಂಡಾಟ ಹಿಡಿದು-ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಹೊತ್ತಾಗಲಿ-ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯ ಬರೆದೇ ಬರೆದೇನು. ಸಂಪಾದಕರಿಂದ..... ಆಗಲಿ ನೋಡೋಣ.

ಕಾಲು ಘಂಟೆಯಾಯ್ತು. ನನ್ನ ಕೈ ಉಗುರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಖಾಲಿಯಾದವು. ತಲೆಯೂ ಖಾಲಿ. ಎಲ್ಲೊ ಓದಿದ ಜ್ಞಾಪಕ-ಏನೋ ಶಿಂದರೆ ಮೆದುಳು ಚುರುಕಾಗುತ್ತಂತೆ. ಏನದು? Yes-Wodehouse ! It seems sardines are good for the brains, Jeeves. Go and have a couple and come back and report ! ಹಾಳು ಮೀನು-ನಾನೆಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಲಿ ? ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ? ಅದೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ? ಅದೂ ಮುಟಮುಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ? ಅದೂ ನನ್ನತ್ತ ಮತ್ತು ನನ್ನಾಕೆ.ಒಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ? ಇಲ್ಲ-ಮೀನಿನ ಯೋಚನೆ ಕೂಡ ಮಾಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಏನೋ-ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಯಕೆ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಾಕೈರು ಹೇಳಿದರೊಂತ ಮೀನು ಎಣ್ಣೆ ಕುಡಿಯಬಹುದು-ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಮೆದುಳು ಜಿಗುರುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ-ಅಥವಾ ಮೀನಿನ ಮೆದುಳೇ

ನಮಗೂ ಬರುತ್ತೋ ! ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೇ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೀನು ತಿಂದು ಬರಲೇ ? ಅದು ಜೀರ್ಣವಾದರೆ ಸರಿ— ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಮೆದುಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಹದಾ ಮಾಡಿತು ? ಮೀನಿನ ಯೋಚನೆ ಬಿಡೋದು ಕ್ಷೇಮ. ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಲೇ ? ಅಗೋ ಕಾಫಿ ತಂದ ಹಾಗಿದೆ—

“ಏನೇ ಕಾಫಿ ತಂದ್ಯಾ ?”

“ಕಾಫಿ ? ಇನ್ನೂ ಕಾಲು ಘಂಟೆಯಾಗಿಲ್ಲ— ಏನೋ ಬರೀಬೇಕು ಅಂತ ಒಂದು ಜೊಂಬು ಕಾಫಿ ಬಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರೀ — ಈಗಲ್ಲಿಂದ ತರ್ಲಿ ? ಬೇಕಾದರೆ ಕುಡೀರಿ— ಇದು ಹರಳೆಣ್ಣೆ — ತಿಗಣೆ ಜಾಸ್ತಿ ಅಂತ ಮಂಜಕ್ಕೆ ಹಜ್ಜೋಣಾಂತ ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ”.

“ಅದಿರಲಿ ಬಿಡು — ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಸಾ ವಿಷಯ ಹೇಳು ಮತ್ತೆ— ಈ ಸಾರಿ ಒಂದು ಫೆಲೋ ಲೇಖನ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಸಂಪಾದಕರ ಕೈಲಿ ಭೇಷ್ ತಕೋಬೇಕು—ನೋಡೇ—ಯೋಚನೆ ಮಾಡು.”

“ನಮ್ಮ ತಾಯೀನ ಕೇಳೋಂದ್ರೆ ?”

“ಹೋಗು—ಮಂಜಾನ ವಿಚಾರಿಸ್ಕೋ ಹೋಗು !” ಒಂದು ಬಾರಿ ಟಿ.ಯಸ್. ಬಾಲಯ್ಯನ ಹಾಗೆ ನನ್ನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಹೊರಟಳು.

ಮತ್ತೂ ಕಾಲು ಘಂಟೆಯಾಯ್ತು — ಫೇಲಿದ್ದ ಎರಡು ಹಾಳೆಗಳು ಕೈ ಬೆವರಿನಿಂದ ಹಾಳಾಗಿದ್ದವು-ಬಿಸಾಡಿದಿ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಮ್ಮ ಬಂದರು.

“ಇಧಾರೆಯೇ—ಪದ್ಧಮ್ಮ ?”

“.....”

“ಇಧಾರೆಯೇ ?”

“ಇಧಾರೆ—ಒಳಗಿದ್ದಾರೆ—ಮಂಜಕ್ಕೆ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಾ ಇಧಾರೆ—ಹೋಗಿ...”

ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಡೆದ— ಪಾಪ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಮ್ಮ ಏನಂದುಕೊಂಡರೋ ಏನೋ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ನಗುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಹೋದರು.

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಹಾಗೇ ಕುಳಿತೆ.

“ಓಹೋ—ಬನ್ನೀ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಮ್ಮ”.

“ಪದ್ಧಮ್ಮ- ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಫಿಪುಡಿ ಇದ್ದು ಕೊಟ್ಟಿರಿ- ಒಂದೇ ಒಂದು ಸೌಟಿ—
ಸಾಯಂಕಾಲ ತರ್ತಾರೆ ಕೊಡತೇನೆ. ಆದಿರಲಿ- ನೀವೇನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಿ ಹೇಳಿ?”

ನನ್ನ ಉಸಿರು ಹಾಗೇ ನಿಂತಿತು.

“ಯಾಕೆ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಮ್ಮ?”

“ಅಲ್ಲಾ- ನಿಮ್ಮೋರು ಹೊರಗೆ ಕೂತಿದ್ದು- ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ- ಮಂಜಕ್ಕೆ
ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಾ ಇದ್ದೀರಿ- ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು”.

ಉಸಿರು ಪುನಃ ಆಡಿತು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಸರಿ - ನಮ್ಮೋರು ಮಾತು ಬಿಡಿ - ಅವರ ತಲೇಲಿ ಏನೋನೋ ತುಂಬಿ
ಕೊಂಡಿರ್ತಾರೆ- ಪ್ರಾಯಶಃ ಯಾವುದೋ ಕಾಗಕ್ಕನ ಕಥೆ ಬರೀತಾ ಇದ್ದಾರೋ
ಏನೋ !”

ಸೆಡ್ಡು-ನಾನು ಭಯ ಬಿದ್ದಷ್ಟು ಉಗ್ರವಾಗಲಿಲ್ಲ! ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ! ಏನು
ಬರೆಯಲಿ ?

“Hello-ಕೇಫ್!”

ತಿರುಗಿ,ದೆ ಯೆಂಕು !

“ಹಾ-ಯೆಂಕು”.

ಒಂದ.

“ಏನೋ ಅದು ? ಓಹೋ-ನಿನ್ನ Usual rubbish ? ಏನು ಬರೀತಿದ್ದಿ?”

“ಲೋ ಯೆಂಕು - ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳೋ - ಈ ಸಾರಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು
ಸೊಗಸಾದ ಲೇಖನ ಬರೀಬೇಕೊಂತ ಕೂತಿದ್ದೇನೆ-ನೀನಾದರೂ ಒಂದು Subject
ಹೇಳು ಮತ್ತೆ ?”

“ಹಾಗಿದ್ದ ಪೇಲಿ— Why not - ಮಸಾಲೆ ಹೋಸೆ ಪೇಲಿ ಯೋಚಿ
ನೋಣ ?”

“Dammit ! I can't. ನಮ್ಮ ಸಂಪಾದಕರಿಗೇ ಮಸಾಲೆ ಹೋಸೆ
ಅಂಪ್ರ ಬೇಜಾರಾಗಿರಬೋದು-ಇನ್ನು ಅದೇ ವಿಷಯ ನಾನೂ ಬರೀಲೇ ? ತಿಂದು

ಜೀರ್ಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ-ಓದಿ ಜೀರ್ಣಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಂದರೆ ಯಾವ ಸ್ವಾಯಂವರ್ಯ-ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಹೇಳು ನೋಡೋಣ”.

“ಹುಪ್ಪುಪ್ಪು ! ನೀನು ಬರಹಗಾರನಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಯ್ತು — ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು-ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ತಿನ್ನೋಣ-ತಿನ್ನೋವಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ Subject ತಾನಾಗೇ ಹೊಳೆಯುತ್ತೆ-ಅಂತ. ಮಂಕೆ-ಇಷ್ಟು ತಿಳಿಬೇಡ್ವೆ?”

Of course-ಅವನ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಒಂದು Escape-ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ !

“ನೋಡು ಯೆಂಕು-ಆ ಮೇಲೆ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ತಿನ್ನಿಸ್ತೇನೆ-ಈಗ ಏನಾದರೂ Subject ಮಾಡಯ್ಯಾ”

“ಹಾಗಾದ್ರೇ-ನಗು ಬರೋ ಅಂಥಾದೋ ?”

“ಪರವಾಗಿಲ್ಲ-ಹಾಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರಲಿ”

“ರಾಜಕೀಯ ?”

“ಇದ್ದರೂ ಇರಲಿ”

“ ? ! ? ! ”

“ !.....?”

“ ? ? ? ? ? ”

“ ! ! ! ! ! ”

ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ನಾನು ಸಾಯಂಕಾಲ ಬರ್ತೇನಯ್ಯ - Wish you good luck”.

ಯೆಂಕು-Phunku ! ಹೊರಟೋದ. ಈಗ 45 ನಿಮಿಷವಾಯ್ತು.

“ಏನಾದ್ರೂ ಬರದರಾದ್ರೆ ?”

ಏಕೇ-ಏನಾದರೂ ವಿಷಯ ಹೇಳ್ತೀಯೇನು ?”

“ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಮ್ಮ ಬಂದಿದ್ದು - ಕಾಫಿಪುಡಿ ಇದ್ದದ್ದನ್ನ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ- ಈಗ

ತಂದರೆ ಉಂಟು. ಅಲ್ಲಾಂದ್ರೆ - ಆಕೆ ಪತ್ರ ಸಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಮಂಚಕ್ಕೆ ದರಳೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಾ ಇನ್ನೇನೇಂತ ಹೇಳಿಬಿಡೋದೆ ?”

Critical houroo !

“ನಾ-ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದನಂತೇ ?”

“ಇಲ್ಲಾ ಪಾಪ - ಹೋಗಿರಂದ್ರೆ - ವಿನಾದ್ರೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಮಾಡೋದೂ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಹೀಗೆ ಬರೀಬೇಕೊಂತ ಕುಕ್ಕರಬಡಿದಿದ್ದ-ತಲೇಲಿ ಹೇಗೆ ಬುದ್ದಿ ಇರ್ಬೇಕು ?”—

—ನಿಷ್ಕಮಣ

ಮೂರು ಜನ ಭಿಕ್ಷುಕರು, ಐದು ಜನ “ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ ತಗೊಳ್ಳಿ ದೋ ದೋ ಆಸಾವೇ”-ಗಳನ್ನ ಓಡಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಯಂಕಾಲವಾಯ್ತು.

“Hullo-ಕೇಫ್”

“ಹಾ-ಯೆಂಕು”

“Time for cafe- ಕೇಫ್ ! ವ್ವಾ - I am better than you ! ನಿಂತಲ್ಲೇ ತಕೋ - Rhyme-poem ! I am better than even a...dammit !”

ಎದ್ದ ಹೊರಟೆ - ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಂಚೆ ದೆಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಅನಂದ ಕೆಠೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆವು.

ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿದ ಮೇಕೆ

— ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್

ಯಾವುದೇ ಮುಖವನ್ನು— ಅದು ಸುಂದರವಾಗಿರಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರಲಿ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರಲಿ ಅಥವಾ ಖಳನ ಕಳೆಯನ್ನೇ ಹೊತ್ತಿರಲಿ — ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಕೂತೂಹಲದ, ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯ. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ, ತಾವು ನೋಡುವ ಇತರೆ ಮುಖಗಳನ್ನು ಯಾವ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ—ಅದೂ ಲಘಾಭೆಯ ಮೇಲಿನ ವಿಳಾಸವೆಂಬಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ! ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ, ಬಂಧುಗಳ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು. ಅ ಭಾವನೆಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮುಖವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕಂಡು ಬರುವ ಭೌತಿಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೇಂದೇ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಭೇಟಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮೀಸೆ ಇತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿದ್ದ ನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಬೈತಲೆ ಎಡಬದಿಗಿತ್ತೋ ಬಲಬದಿಗಿತ್ತೋ ಎಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನಂಶ ಗಮನಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಮೇಲೆ ಯೋಚಿಸುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಗುರುತಿಸುವುದೂ ಖಾತರಿ. ನಾವು ಮುಖಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮೊದಲು ತಟ್ಟುವುದು ಆ ಮುಖದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಹೊರತು ವಿವರಗಳಲ್ಲ.

ಹಿಂದೆ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರರ ಕೆಲಸ ಇಂದಿಗಿಂತ ಸರಳವಿತ್ತು. ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಚರ್ಚಿಲ್ ಅವರು ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಾರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಚುಟ್ಟವನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ಚುಟ್ಟದಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಲ್ ಅವರನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಅಥವಾ ಚುಟ್ಟವನ್ನಷ್ಟೇ ಬರೆದು ಚರ್ಚಿಲ್ ಅವರನ್ನು ಬದಗಿರಿಸುವುದೂ ಶಕ್ಯವಿತ್ತು— ಸ್ವಾಲಿನ್ ಅವರ ವಿಸ್ಕರ್‌ಗಳು, ಹಿಟ್ಲರ್ ಅವರ ಪೊರಕೆ ಮೀಸೆ, ಭಾರತದತ್ತ ಬಂದರೆ— ರಾಜಾಜಿ ಅವರ ತಂಪುಜಾಳಿಸು, ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ..... ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರಂತೂ ತಮ್ಮ ಇಡೀ ದೇಹವನ್ನೇ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಾರರಿಗರ್ಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಜಿನ್ನಾ ಅವರ ಒಂಟಿ ಕಣ್ಣು ಕನ್ನಡಕ, ಸಿಗರೇಟಿನ ಹಿಡಿ ಮತ್ತು ನರಪೇತಲು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ--- ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಾರರಿಗೆ ತನ್ನ ಕಲಾಕೌಶಲವನ್ನು ನೇತು ಹಾಕಲು ಮಾಡಿಟ್ಟ ಗೂಟಗಳೇ

ಆದರೆ ಈಗ ಹಾಗಲ್ಲ. ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಈ ರಂಗೀನ್ ದೃಕ್ತಿಗಳು ನಿರ್ಗಮಿಸಿರುವುದು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಾರರಿಗೆ ದುಃಖದ ವಿಷಯವೇ ಈಗಿನ ನಾಯಕರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಬಾಹ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ— ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಂಧಿ, ರೇಗನ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಥ್ಯಾಚರ್ ಅಥವಾ ವಾಜಪೇಯಿ ಅವರುಗಳನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಕೇತಕ್ಕಿಳಿಸಿ ಬಿಡುವುದು ಕಷ್ಟದ ವಿಷಯ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಆಸಕ್ತಿಕರ ಬಾಹ್ಯ ಸಂಕೇತಗಳಾವುವೂ ಇಲ್ಲ ನಿಜವಾದ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಾರ ಕೇವಲ ಹುಬ್ಬು, ಗಡ್ಡ ಅಥವಾ ಗಲ್ಲದ ವಿಚಿತ್ರ ಆಕಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಲಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನು ಭೌತಿಕ ಅಂಶಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಅ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭೌತಿಕ ಆಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತತ್ವದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವೇ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಗಾಂಭೀರ್ಯವಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯನೊಬ್ಬನನ್ನು ಅವನ ಮೂಲ ಗುರುತು ಅಳಿಸಿಹಾಕದೆಯೇ ಮಿಲಿಟರಿಸ್ ಥರ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಬಹುದು. ವ್ಯಂಗ್ಯ ಭಾವ ಚಿತ್ರದ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೇಲಿಯನ್ನೂ, ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನೂ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ರೇಖೆ ಬದಳ ತೆಳು ಎಂಬುದಂತೂ ವಾಸ್ತವ.

ಇದೇ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪರ್ಷಗಳಿಂದ ತೊಡಗಿರುವ ನನಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಜನರಿಗೂ, ಪರುಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ನಡುವೆ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಜನರಿಗೂ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಹೋಲಿಕೆ ಇದೆ ಎಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅತಿರೇಕದ ಮಾತಿ ನಂತೆ ಕಂಡರೂ ಇದು ಸತ್ಯ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಲಡಾಸು ಲಾರಿಯನ್ನು ಕಾಣುವುದಾಗಲೀ, ಟಿ. ಮಾಡೆಲ್ ಫೋರ್ಡ್ ಕಾರನ್ನು ಕಾಣುವುದಾಗಲೀ ನನಗೆ ಕಷ್ಟದ ವಿಷಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬರು ಔಪಧಿಯಂಗಡಿಯಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೋ ಶೀಷೆಯಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಅದೇನೂ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪರಿಚಯದವರೊಬ್ಬರ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡ ತಾಜ್‌ಮಹಲ್ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಆಕೆಯ ಮುಖದ ಮೇಕಪ್ ಧರಿಸಿದ ಅಭರಣಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸಂಕೇತಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಅದು ಬೇರೆಯ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಇಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಹೋಲಿಕೆಗಳೇ, ಈ ರೀತಿಯ ವಿಲಕ್ಷಣ ಆಲೋಚನೆಗಳೇ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಾರನಿಗೆ ತುಂಬ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಅಂಶಗಳೆಂಬ ಗುಟ್ಟನ್ನು ನಾನು ಸಣ್ಣ ಪನಿದ್ದಾಗಲೇ ಅರಿತುಕೊಂಡೆ.

ವೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನಾವು ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು ಎಲ್ಲವೂ ಮನೆಯ ಹಜಾರದ ಮೇಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ನನಗೆ ಅವು

ಗಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ, ಆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಬಹಳ ಸಮಯ ಹಾಗೇ ಕುಳಿತಿರುದ್ದುದೂ ಉಂಟು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ಬಂದು, ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಎರವಲು ಪಡೆಯುವುದೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಿತ್ತು. ಎರವಲು ಪಡೆದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ನಾಯಿಕೆವಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅಥವಾ ಮಾಸಲು ಮಾಸ ಲಾಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹರಿದ ಮೇಲೆ ವಾಪಸಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಎರವಲು ಪಡೆದವರು ಅದನ್ನು ಹಿಂದುರುಗಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾಗಿ ಗಿಡಗಳೆಲೆಗಳುದುದರಿಂದಲೇ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳೂ ಕ್ರಮೇಣ ಆದ್ಯತ್ಯವಾಗಿ, ಹೊಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಚಿಗುರಲು ಸರಿಯಾದ ವಾತಾವರಣವೂ ಉತ್ಪನ್ನ ವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲೇನೂ ಇಲ್ಲದಾಗ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವುದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು ; ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ, ಬಾಗಿಲುಗಳ ಮೇಲೆ, ತಂದೆ ಅವರು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಖಾಲಿ ಹಾಳೆಗಳು, ಪುಸ್ತಕದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಖಾಲಿ ಜಾಗ, ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೆರಡು ಖಾಲಿ ಪುಟಗಳು ಎಲ್ಲ ಜಾಗದಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಸೂಯೋ ದಯದ ಗಿಡವನಗಳ ಗುಡಿಸಲು ಬಂಗಲೆಗಳ, ಕಾಗೆ, ಗುಂಡಸು, ಹೆಂಗಸು, ಮಕ್ಕಳ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರ ಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕುವುದು, ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನಗಳಿಸಿದ ಸುಂದರಿಯ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಗಿರಿಜಾ ಮೀಸೆ ಬರೆಯುವುದೇ, ದುಷ್ಟರಂತೆ ಕಾಣುವ ನಾಚ್ಚಿ ಗಳಿಗೆ ನಾಪು ಎಳೆಯುವುದು, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಟೋಪಿ ಹಾಕುವುದು, ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ತಂಪು ಚಾಳೀಸು ಕೂಡಿಸುವುದು, ಪೇಟಿ ಷಾಕುವುದು... ಹೀಗೆ ನನಗಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಗೀಚುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಿರಿಯರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮುದ್ರೆ ಇದ್ದ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನನಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತಿರುವ ಹಳೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ಊರಲ್ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಒಂದು ಮೇಕೆಯ ಚಿತ್ರ- ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಈ ಮುದ್ದಾದ ಮೇಕೆಗೆ ಕನ್ನಡಕ ತೊಡಿಸ ಬೇಕೆನಿಸಿ, ಕನ್ನಡಕ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ, ಬದುಕು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಲೈಫ್ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾತ್ರವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೀಗೇ ಗೀಚುತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದರು. ಅವರು ಎಂದೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದಾಚೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಹಜಾರದ ತಂಪಿನಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು, ಯಾವ ಗಡಿಬಿಡಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಅರಾಪು ವಾಗಿ ತಮಗಿಷ್ಟವೆನಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿ ಅನಂತರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೇಕೆಗೆ ಕನ್ನಡಕ ಬರೆವಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದ ನಾನು ಆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಒಮ್ಮೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲ ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ ಮೌನವಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆವು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಆತಿಥಿಗಳಾದ ಅವರು ತಡೆಯಲಾಗದ ಕೋಪದಿಂದ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಧಡಕ್ಕೊಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಹಾಕಿದ ಕೂಗಿನ ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಮನೆಯೇ ನಡುಗಿದಂತಾಗಿ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆದುರು ಹಾಜರಾದರು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿದ ಮೇಕೆಯ ಚಿತ್ರವಿದ್ದು ಲೈಫ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಿತ್ತು. 'ನನಗೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಅವಮಾನದ ನಂತರ ನಾನು ಈ ಮನೇಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟೆ ಕೇಳಿ!' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಗುಡುಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆಸೆದು ಸರಸರ ಹೊರನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಕೂಗಾಡಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯದ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸ್ಥಂಭೀಭೂತರಾಗಿ ಕೆಲಕಾಲ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದೆವು! ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ, ಈ ಕೋಪದ ವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ, ಅವನು ಆ ಮೇಕೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೆಲಕಾಲ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಅನಂತರ ಹೇಳಿದ— "ಪಾಪ ಆ ಬಡಪಾಯಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೀನು ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ಬಾರ್ಡ್‌ತ್ತು!"

ಮನುಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ ಆ ಮೇಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು! ಆ ಮೇಕೆಗೂ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಇದ್ದ ಪತ್ತಿರದ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ! ಹೀಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನನಗೆ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆವ ಕಲೆಯ ಕೀಲಿಕೈ ದೊರೆಯಿತು,

ಈಗಲೂ ನಾನು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಭೌತಿಕ ಆಕಾರ, ಬೆಳಕು, ನೆರಳು, ಜರ್ಜರದ ರಂಗು ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದುದನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಮಾತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ, ಕೈಗೆ ದಕ್ಕದ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ನಾನು ಶೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾರೇ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವಾಗಲೂ ಈ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ಅಂಶವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುವುದು ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಜೀವನದರ್ಶನ

— ಗುಂಡೂ ರಾ. ನಾ.

ಇದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇರೋ ರೋಗಾನೇ...! ಆದರೆ- ಈ ರೋಗ ನಮಗಿ ದೇಂತ ತಿಳಿಬೆಕಾದರೆ ಬಹಳ ವರ್ಷ - ವರ್ಷಗಳೇ ಬೇಕು. ಅದೂ ತಿಳಿಯೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ರೋಗ ಉಲ್ಬಣಿಸಿ, ಕ್ಯೂರ್ ಆಗೋ ಕಾಲ ಮೀರಿ ಹೋಗಿರತ್ತೆ.

‘ಇದೇನು ಇವನು ಹೇಳ್ತಿರೋದು? - ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ವಿಷಯಾನೇ - ಇಲ್ಲ, ಕ್ಷಯ-ಗೂರ್ವುಗಳ ವಿಷಯಾನೇ?’ - ಅಂತ ಅನ್ನೋ ಬೇಡಿ. ಈ ರೋಗ ಅದ್ಯಾ ವುದೂ ಅಲ್ಲ.

ನಾನೊಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ನಂದೇ ಸ್ವಯಂಕೃತಾ-ಪರಾಧದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನ ಕ್ಲಾಸ್ಮೇಟ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಮಾಡಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ದುಡಿದು ಹಾಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಗದೊಬ್ಬ-ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಹೊಲ-ಗದ್ದೆ, ಆಳು-ಕಾಳು ನೋಡಿಕೊಂಡು ‘ಜುಂ’ ಅಂತ ‘ಒಪನ್’ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹಾಗಿದಾನೆ, ಇವನು ಹೀಗಿದಾನೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವ ‘ಪ್ರಾಬ್ಲಮೂ’ ಇಲ್ಲೇ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಅವರ ದೂರ್ದಿಂದ ನೋಡಿ, ಅಂದೊಕ್ಕೊಂಡು, ನನ್ನ ತಾಪತ್ರ ಯಾನ್ನ ಜರೀತ, ನಾನೂ ಅವರನ್ನಾಗೇ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತೊಂತ ಕೊರಗೋದು ನನ್ನ ಹಣೇ ಬರಹ... ನನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನಗೇ ಜಿಗುಪ್ಪೆ... ನನ್ನ ವಾತಾವರಣ ಬೇಜಾರು-ಅದೇ ಬೆರೇಯವರು ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನೋ ಒಂದು ‘ಫೀಲಿಂಗು’

ಹೀಗಿರೋವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಸ್ನೇಹಿತ ಸಿಕ್ಡ. ‘ಏನಪ್ಪಾ ರಾಜಾ ! ಹೇಗಿದೆ ನಿನ್ನ ದರ್ಬಾರು? ಒಂದು ದಿನ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕಮಿಷನರಾಗಿ ಬೆಂಗ್ಲೂರ್ದೆಲ್ಲಾ ಆಳಿದಿ... ಫೈನಾನ್ಸ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ, ದೇಶದ ಹಣಕಾಸೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕೈಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಡೆ, ಕೆಲವು ದಿನ ಬಿ. ಡಿ. ಎ. ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿ ಬೆಂಗ್ಲೂರ್ದೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲ್ಲ ಮಾಡ್ತೆ - ಈಗ ಹೇಗಿದೀಯೇ?’ ಅಂತ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಉಸಿರಾಡೋಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡ್ತೆ ಹೊಡ್ತೊಂಡೆ.

ಅವನಂದ- ಬಿಡೋ ಬಿಡೋ...! ಆದೆಲ್ಲಾ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಈ ಗೋಳು. ಆ ವಾಸನೆ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ನೂ ಸಾಕು, ಆ ಕಾಸಿಲ್ಲದ ಹಣಕಾಸಿನ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟೂ ಸಾಕು, ಆ ಸಂತೆ- ಬಡ್ಡೊಂಡರೂ ಉದ್ಧಾರ ಆಗೊಲ್ಲದ ಬಿ.ಡಿ.ಎ.ನೂ ಸಾಕು ! ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ನಾನೂ ಸಹ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಉದ್ದಿಮೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೊ ಜೆನ್ನಾಗಿತ್ತು".

ಯಾಕೋ ನನಗೆ ಪಿಚ್ ಅನ್ನಿಸ್ತು.

ನಂಗೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನ ಹುಚ್ಚು ತುಂಬಾ ಇತ್ತು. ಸೌದೇಸೇ ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ಉದ್ದದ ಸಾಮಾನು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಅದೇ ಬ್ಯಾಟು ! ಸುಮಾರು ಗುಂಡಗಿರೋ ಕೆಲೈ ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ವಸ್ತು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಅದನ್ನೇ ಚೆಂಡು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಸಿಕ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ಜಾಗಾನೇ ಮೈದಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಆಡಿದ್ದೀ ಆಡಿದ್ದು... ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ 'ಬುಳ್ಳಣ್ಣಾಸ್ ಬ್ಲೆಂಡ್ ಸ್ಕೂಲಿನ' ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮ್ಯಾಚ್ ಇದ್ದ್ರೂ ನಾನಂತೂ ಹಾಜರ್... ಹೀಗಿತ್ತು ನನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಅದೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ನನ್ನ 'ಕಂಡಿಷನ್ನು' ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡೋಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆಸೆ, ಆಸೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿತು. ಆ ನನ್ನ ಆಸೇನ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡೋಕೆ ನನ್ನ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಹೇರ್ದೆ, ಅವನು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಕಾಲೇಜ್ ಐದು ನಿಮಿಷ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ - ಆಗ್ಲೇ ಅವನಿಗೆ ಬ್ಯಾಟು, ಬಾಲು, ಸ್ಕಲ್ ಕ್ಯಾಪ್ - ಎಲ್ಲಾ ತಂದೆ. ನನ್ನ ಸ್ಪಿನ್ ಬೌಲಿಂಗು - ಆ ನನ್ನಗನಬ್ಯಾಟಿಂಗು. ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತರದೂದ್‌ಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿ ಆಡ್ಡ... ನಾನು ಆ ಕಡೆ ಹೋದ್ರೆ. ಬ್ಯಾಟ್ ಎಸೆದು, ಸ್ಕಲ್ ಸವಾರೀನೋ, ಇಲ್ಲ ಇನ್ಯಾವುದೋ ಆಟಕ್ಕೆ ಓಡ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಹುಚ್ಚು ಅವನಿಗೆ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ-ನಂಗೆ ಹೋಗ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಈಗ ಟೆನ್ನಿಸ್ ಎಷ್ಟೇ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಆಡಿದ್ದೂ ನಂಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ... ಅವನು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಿದ್ರೆ ಜೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಅಂದ ಹಾಗೆ- ಆ ನನ್ನ "ಡಾಕ್ಟರ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟ್" ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೆ. ಈಗೇನು- ಅವಂದು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸು. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ದೊಡ್ಡ ಮನೆ, ಅಳು-ಕಾಳು, ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೂ ಕರಗದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಅವನ ಪಾಪ್ ಮುಂದೆ ಕರಗದಷ್ಟು ರೋಗಿಗಳ ಕ್ಯೂ... ಇದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ತಲೇಲಿ 'ಫ್ಲಾಷ್ ಬ್ಯಾಕ್' ಮಾಡರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೋಯಿತು. ಅವನ್ನ ಕಂಡ ತಕ್ಷಣ, "ಏನ್ ಡಾಕ್ಟರೇ... ಸಿಕ್ಕೋದೇ ಕಷ್ಟ ಆಗಿದೆ. ನಿಮ್ ದತ್ತ ಒಂದು

ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತಗೊಳ್ಳೋಕೆ ಒಂದು ಪಾರ ಓದೀತು. ನಿಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸ್ ಮೇಟೂಂತ ಇನ್‌ಪ್ಲಯೆನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪಿ.ಎಸ್. ಕನಾ ಮನೆ ಹೇಳಿದ್ರಾ- 'ನೀವು ಡಾಕ್ಟರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮೇಟೂಂತಾನೇ. ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನೀಂತ'. ಏನಪ್ಪಾ ಏನ್ಸಮಾಜಾರಾಂತ ರೆಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಭರಿತ ಮಾತಾಡ್ತೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನಂದ- ನೀನ್ಯಾಕೆ ಅವಳ್ಳ ಕೇಳೋಕೆ ಹೋದ್ಯೋ- ನಿಂಗಿನೋ ಕ್ಯೂ ಮೆಂಟಾಲಿಟಿ ಹೋಗಿಲ್ವಾ? ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್ ತರಾನೋ, ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ತರಾನೋ, ಎಷ್ಟೇ ಜನ ಗಂಟೆಗಳಿಂದ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸರದಿಗೆ ಕಾಯ್ದು ಕೂತಿದ್ರೂ, ತಾನ್ ಮಾತ್ರ ನೇರವಾಗಿ, ಒಳಗೆ ಯಾವ ಪೇಷಂಟ್ ಇದಾರೆ-ಇಲ್ವಾ ಅಂತ ಸಹ ಕೇಳ್ತೆ. ಗೂಳಿ ನುಗ್ಗಿದ ಹಾಗೆ ನುಗ್ಗೊಲ್ವಾ?... ನೀನೂ ಸಹ ಹೇಳ್ತೀ ಕೇಳ್ತೀ ನುಗ್ಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು... ಆಗ ಅವಳು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾಳೆ.

ಅದ್ದರಿ - ಈಗ್ಗೆಳು - ನೀನು ಹೇಗೆ 'ಎಂಜಾಯ್' ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀ ನಿನ್ನ ಸಕ್ಸೆಸ್‌ನ ಅಂದೆ.

“ಅಯ್ಯೋ...ನನ್ ಸಕ್ಸೆಸ್ ಕಟ್ಟೋ...! ದುಡ್ಡ್ ಮಾಡ್ತೆ-ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಳ್ಳೊಂದೆ ಕಣೋ...! ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ಉಸಿರಾಡೋಕೆ ಪುರಸೊತ್ತಿಲ್ಲ...ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಪೇಷಂಟ್ಸ್ ...ಪುಷಂಟ್ಸ್ ! ಹೆಂಡ್ತಿ ಹತ್ರ ಕಂಟಿನ್ಯುಯಸ್ ಆಗಿ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ಮಾತಾಡೇ ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಆಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದ್ನಲ ನನ್ನಕ್ಕು ಯಾವ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದ್ತಾ ಇದಾರೆ ಅನ್ನೋದೇ ತಿಳಿಯೊಲ್ಲ... ನಿನ್ನೆಯಿಲ್ಲ-ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ. ಲೆಕ್ಕ ಇಲ್ಲೆ ದುಡ್ಡೇನೋ ಬರ್ತಾ ಇದೆ. ಅದೇ ಒಂದು ತಲೇ ನೋವು” ಅಂತ ಅಂದ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲೇ ನೋವು ಹೋಗ್ಸೊಕ್ಕಿರೋ ಭೂಪ.

ಹೀಗೇ ನೋಡ್ತಾ ಹೋದ. ಯಾರಿಗೂ ಅವರವರ ಕೆಲ್ಸದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಇದ್ದ ಹಾಗೇ ಕಾಣೊಲ್ಲ. ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ. The grass is greener on the other side of the fence. ಅನ್ನೋ ಹಾಗೋ-ಇಲ್ಲ ದೂರದ ಬೆಟ್ಟ ನುಣ್ಣಿಗೆ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮಾಡ್ತಿರೋ ಕೆಲ್ಸ ಜಿನ್ನ. ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಾ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಬೇರೆಯವರ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಅನ್ನೋ ಒಂದು ಭ್ರಮೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ, ಅಶಾಂತಿ.

ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೆ—ಬರ್ಮೇಜೀಕಾಯ್ತು ಅನ್ನಿ...! ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸಾನೇ ಚೆನ್ನ—ನನ್ನ ಮನೆಯೇ ಸ್ವರ್ಗ—ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಡಿಗೇನೇ Best—ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಅನ್ನೋದನ್ನ ಮನಗಂಡೆ.

ಮೂರದ ಬೆಟ್ಟ ನೋಡೋದನ್ನ ಬಿಟ್ಟೆ.

ಫಕ್ತದ ಮನೆ ಕಸೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯ್ಕೋದನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಇಟ್ಟೆ

ಸುಖ—ಶಾಂತಿ ಕಂಡೆ.

ನೀವೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ—ನಿಮಗೂ ಅದೇ ಭ್ರಮೆ ಬರುತ್ತೆ.

“ಅದ್ರೇನೇ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪತ್ರ
ಕೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನ ಹಿಂದೆ ತೊಗೊಂಡು,
ಮತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟು.....”

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಶ್ರೀಂಗಾರ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್
ತುಮಕೂರು ರಸ್ತೆ, ಪೀಣ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ದೂರವಾಣಿ : 385449
350984

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟೆಕ್ನೊಲಿಂಕ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

35, 5ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಮೇಜ್, ಎಸ್. ಕೆ. ಗಾರ್ಡನ್
ಬೆನ್‌ಸನ್ ಟೌನ್, ಬೆಂಗಳೂರು-560046

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಕ್ಸ್‌ಲಾ ಟೂಲ್ಸ್ ಎಂಡ್ ಇಂಜಿನೀಯರಿಂಗ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

ಬಿ-20, 1ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಸ್ಟೇಜ್, ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

94/2 ಸರ್ದಾರ್ ಪತ್ರಪ್ಪ ರಸ್ತೆ
ಶೌಕತ್ ಮೊಹಲ್ಲ
ಬೆಂಗಳೂರು-560002

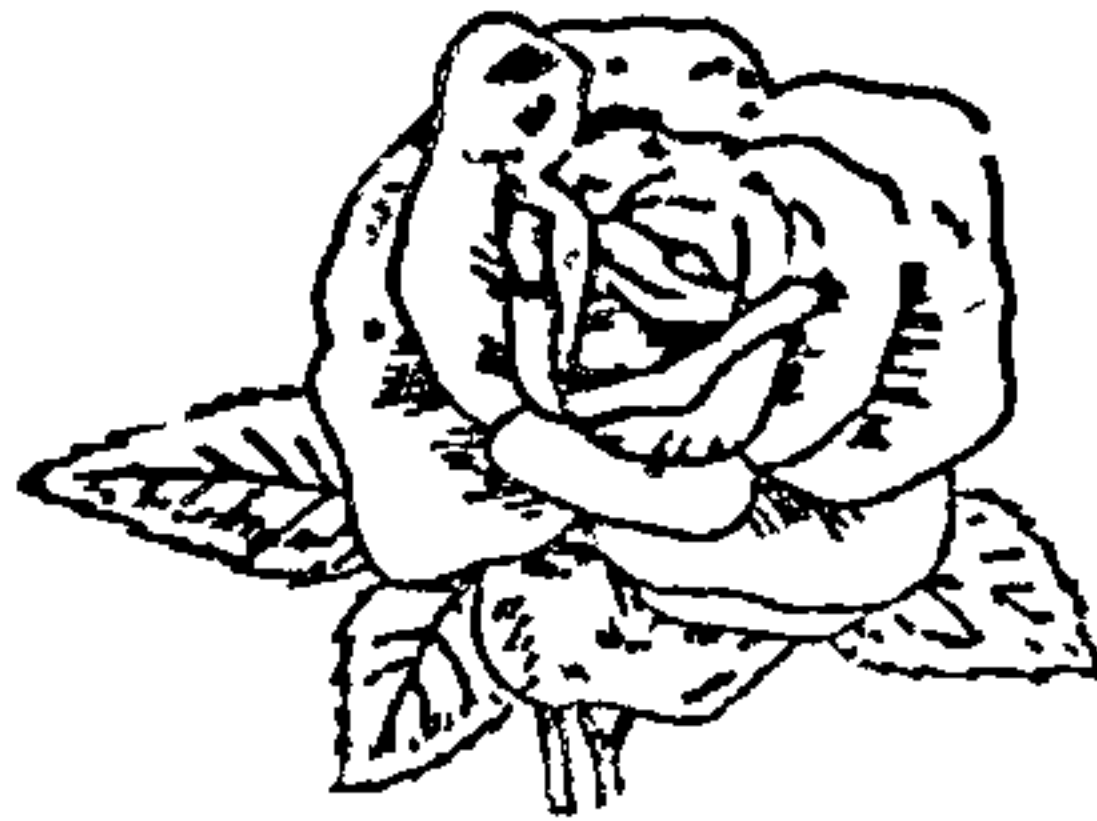
ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆ ಉಕ್ಕಿನ ಸರಬರಾಜುದಾರರು

ದೂರವಾಣಿ : 221107

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಬಿ. ಎಸ್. ವಿಜಯೇಂದ್ರ ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ಸ್

281, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560010

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಸ್ವಸ್ತಿ ಕ್ರೀಡಾ

ಪೀಠ್ಯ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಪೀಠ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ದೂರವಾಣಿ : 608186
609026

ಓಂಕಾರ್ ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
ಎಂಡ್ ಪ್ರೊಟೋಟೈಪ್ ಸೆಟ್

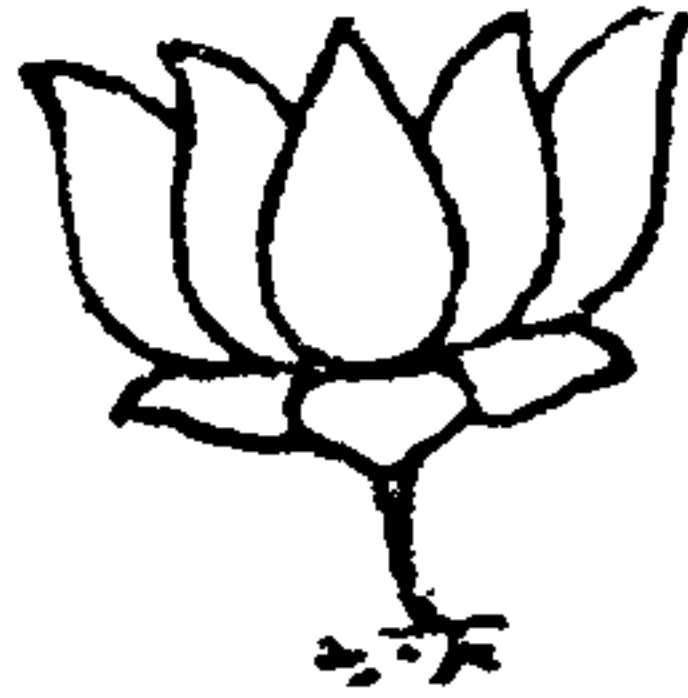
3/3, 1ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಹೊಸ ತರಗುಪೇಟೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು 560002

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

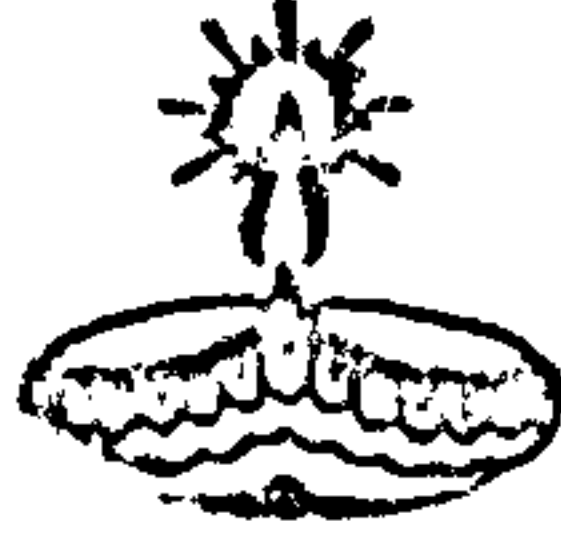

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ಏಜನ್ಸಿಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನ್-ಕೀ ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪ್ರೈ) ಲಿಮಿಟೆಡ್

11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003

ಫೋನ್ : 364118

